

မချောသုံးယောက် ကိုယ်တစ်ယောက်

ကျွန်တော့်နာမည်ကကျော်ကျော်၊ အသက်က(၁၅)နှစ် ကျော်ကျော်ရှိပြီပေါ့၊
ကျွန်တော့်ညီမလေးကသင်းသင်းတဲ့၊ အသက်ကကျွန်တော့်ထက်(၄)လလောက်ငယ်တယ်၊အစ်ကို
နဲ့ညီမ(၄)လပဲ အသက်ကွာတယ်ဆိုပြီး အံ့ဩနေကြလား၊ အမှန်က သင်းသင်းနဲ့
ကျွန်တော်ဟာလင်ကပါတဲ့ သားနဲ့ မိန်းမကပါတဲ့သမီးပေါ့၊ ရှင်းအောင်ပြောရရင် ကျွန်တော့်အဖေ
ဦးအောင်မြင့်နဲ့ သင်းသင်း အမေဒေါ်ထားထားတို့ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့(၄)နှစ်က အိမ်ထောင်သစ်
ထူထောင်ကြတာမို့ လင်ပါ သားကျွန်တော်နဲ့ မယားပါသမီးသင်းသင်းတို့ဟာ အိမ်တစ်အိမ်ထဲမှာ
မောင်နှမတွေအဖြစ်နဲ့ကြီးပြင်းခဲ့ရတာပါ။ အဖေနဲ့လက်ထပ်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း
ဒေါ်ထားထားတို့သားအိမ်ဒဂုံမြို့သစ်ကကျွန်တော်တို့ အိမ်ကိုပြောင်းလာတော့
အိပ်ခန်းနှစ်ခန်းပဲရှိတာမို့ အဖေတို့ လင်မယားကတစ်ခန်း၊ ကျွန်တော်တို့မောင်နှမက
တစ်ခန်းအိပ်ကြရတာပေါ့၊ ဒီလိုနေလာကြရာက ကျွန်တော့် အသက်(၁၅)နှစ်ကျော်ကျော် (၈)တန်း
ရောက်တဲ့နှစ်မှာပြဿနာစတင်တော့တာပါပဲ။

ပြဿနာကိုစပြီး မီးမွှေးတာက ဒေါ်ထားထားပေါ့၊ဒေါ်ထားထားက
အသက်(၃၂)နှစ်လောက်ရှိပေမယ့် ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်က အတော်လှတယ်၊ ရင်ထွားထွား
တင်ကားကားနဲ့ မြင်တဲ့လူတိုင်း စိတ်နဲ့ပြစ်မှားချင်စရာပုံစံမျိုးလေ၊
ဖေဖေကပိန်ကပ်ကပ်မဲချောက်ချောက်ဆိုတော့ ရှေ့သွားနောက်လိုက် မညီကြဘူးပေါ့၊
ဖေဖေနဲ့ညွှားကာစကတော့ ဒေါ်ထားထားဟာအတော်လေးခြေငြိမ်ပါတယ်၊ အဲဒီအချိန်ကျမှ
ဗွေဖေါက်လာတာဗျ။ ဖေဖေက စာရင်းစစ်ဆိုတော့ တစ်လမှာ တစ်ပတ်လောက်
နယ်ကိုစာရင်းစစ်ထွက်ရတယ်။ ဖေဖေ စာရင်းစစ်ထွက်သွားရင် ဒေါ်ထားထားကတစ်ခန်း၊
ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမကတစ်ခန်းအိပ်ကျရတာပေါ့၊ အဲဒီ ပြဿနာတက်တဲ့ညက
ညဘက်၁၂နာရီကျော်လောက်မှာ ဟိုဘက်ခန်းက အသံသဲ့သဲ့ကြားလို့ သူခိုးများကပ်တာလားလို့
စိုးရိမ်စိတ်နဲ့အိပ်ယာက အသာထပြီးကြည့်လိုက်တော့ အသံက
ဒေါ်ထားထားရဲ့အိပ်ခန်းထဲကထွက်လာနေတာကိုး။

‘မောင်ကသိပ်ကြမ်းတာပဲကွယ်၊ဖြည်းဖြည်းလုပ်စမ်းပါ၊မထားဘယ်မှထွက်မပြေးပါဘူး။
မောင်ကြမ်းနေတာနဲ့အသံတွေအရမ်းထွက်ပြီးခလေးတွေနိုးကုန်ပါ့မယ်။’
‘အင်းပါမမရဲ့၊ ဒီမှာငတ်ပြတ်နေတာလေး အားရအောင်လိုးပါ ရစေအုံး၊
ဒါပြီးရင်ဖြည်းဖြည်းပဲလိုးမှာပါ၊’ ‘ဟင်းနော်၊သိပ်အဖြစ်သည်းမနေနဲ့၊ အိုး ကြည့်ပါလား၊
ပြောရင်းဆိုရင်းလုပ်ပြန်ပြီ’
အိပ်ခန်းထဲကအသံတွေက သိပ်မကျယ်ပေမယ့်နားထဲမှာ သဲသဲကွဲကွဲကြားနေရတာမို့
စပ်စုချင်စေနဲ့ချောင်းကြည့်လို့ရနိုင်မယ့်အပေါက်ကိုရှာလိုက်တော့
အိပ်ခန်းနံရံမှာအပေါက်တစ်ပေါက်ကို အဆင်သင့်တွေ့လိုက်ရတယ်၊ ချောင်း လိုက်တော့-

“ဟာ၊ကိုဇော်။’ ပါးစပ်က အသံလွှတ်ကနဲ့ ထွက်သွားတာမို့ ကိုယ်ပါးစပ်ကိုယ်
ပြန်ပိတ်ထားလိုက်မိတယ်။ ဟုတ်ပါရဲ့ဗျာ၊ အိမ်ကို ရေလာလာထဲပေးနေတဲ့ ကိုဇော်ပေါ့၊
ကုတင်ပေါ်မှာ အန်တီထားနဲ့ ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေကြတယ်၊ နှစ်ယောက်စလုံး ကိုယ်တုံးလုံးနဲ့
ကိုဇော်ကအပေါ်ကနေ တလှုပ်လှုပ်နဲ့ ဖိဖိချနေတယ်။ ငါးတိုင်အားမီးလုံးအရောင်နဲ့ ဆိုပေမယ့်

မြင်ကွင်းကပီပြင်ပါတယ်။ အန်တီထားဟာ အောက်ကနေပေါင်နှစ်ချောင်းကိုဖြူကားပေးထားပြီး ကိုဇော်က ဖြူကားပေးထားလို့ပြနေတဲ့ အန်တီထားရဲ့စောက်ဖုတ်အပေါက်ထဲကို သူ့လီးကြီးထိုးထဲ့ပြီး အားရပါးရ ဆောင့်ဆောင့်ချနေတာ မြင်လိုက်ရတယ်။

‘မောင်ရယ်၊ဆောင့်စမ်းပါကွယ်၊ မထား အရမ်းကောင်းနေပြီ၊ ပြီးတော့မယ်’
‘မမပဲခုနကအရမ်းမဆောင့်နဲ့ဆိုပြီး၊ ခုမှ တစ်မျိုးပြောပြန်ပြီ၊ဟင်း။’
‘စကားအထအနမကောက်နဲ့ကွယ်၊ ဒီမှာ ယားလွန်းလို့ သေတော့မယ်၊
လိုးမှာသာလိုးစမ်းပါ၊မထားကိုညှာမနေနဲ့၊လိုး၊လိုး၊သေအောင်သာလိုးပစ်လိုက်စမ်းပါမောင်ရယ်။’
ကိုဇော်ဟာအပေါ်ကနေ မနားတမ်း ဆောင့်ဆောင့်ချလိုက်တာ
သိပ်မကြာခင်မှာပဲတအီးအီးတအားအားနဲ့
ညည်းသံတွေထွက်လာပြီးနှစ်ယောက်သားကုတင်ပေါ်မှာခြေပစ်လက်ပစ်နဲ့ငြိမ်သက်သွားကြပါတော့
တယ်။ဒီလိုအဖြစ်အပျက်မျိုးကို တစ်ခါမှမမြင်ဖူး၊
မတွေ့ဖူးတဲ့ကျွန်တော်လဲသူတို့ဘာများဆက်လုပ်ကြဦးမလဲဆိုတာကိုသိချင်စိတ်နဲ့ဆက်ချောင်းကြ
ည့်နေမိတယ်၊ ကျွန်တော်မိထွေးဒေါ်ထားထားဟာ အင်မတန်နှာကြီးပုံရပါတယ်၊
ဆယ်မိနစ်လောက် နားပြီးတာနဲ့ လှဲနေရာက လူးလဲထလိုက်ပြီး၊

“ဘယ်လိုလဲ၊တစ်ချို့ထဲနဲ့ဖလက်ပြသွားပြီလား၊ဆက်မလိုးနိုင်တော့ဘူးလားမောင်။”
“ဟင်း၊ဟင်း၊ဘယ်သူက ဖလက်ပြတယ်ပြောသေးလို့လဲ မမရဲ့ဘာလဲ၊မမမောနေပြီလား၊
ဆက်မခံချင်တော့ဘူးလား”
“မမောပါဘူးမောင်ရယ်၊ မောင်လုပ်ရင်မမကတစ်ညလုံးလဲ
ခံနိုင်ပါတယ်၊မောင်မလုပ်နိုင်မှာစိုးလို့မေးတာပါ၊’
“အောင်မလေး၊ ပြောမှပြောရက်တယ် မမရယ်၊ဒီကမမယောက်ျားကြီး မရှိတဲ့အချိန်မှ
လိုးခွင့်ရတာပါ၊စိတ်ချမမ၊ မမကိုတစ်ညလုံးလိုးပေးမှာပါ၊ ဟင်းဟင်း။”
ဖေဖေမရှိတုန်းမှာအန်တီထားက နောက်လင်ငယ်နေတာကို
စိတ်ဆိုးမိပေမယ့်အခုလောလောဆည်မှာ မြင်နေရတာကသိပ်ကြည့်လို့ ကောင်းနေပြီးတစ်ခါမှလဲ
မမြင်ဖူးခဲ့တာမို့သူတို့လုပ်နေတာကို အစအဆုံးချောင်းကြည့်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်မိတယ်။

‘မောင့်ဟာကြီး ထပ်တောင်လာအောင် မထားပုလွေမှုတ်ပေးရမလား၊’
“မမမှုတ်ချင်မှုတ်လေ၊ ဒီကလဲဘာဂျာကိုင်ချင်နေတာပဲ၊ စစ်စတီနိုင်ဆွဲကြတာပေါ့၊ကဲမမက
အပေါ်ကတက်ပေး၊ဒါမှအောက်ကနေပြီးအပီမှုတ်လို့ရမှာ။’
‘မင်းပြောတာနဲ့ကို မမအသည်းတွေ ယားနေပြီသိလား၊ ကဲ မှုတ်
မှုတ်မင်းစိတ်တိုင်းကျအောင်မှုတ်စမ်း။’
အန်တီထားဟာ ပါးစပ်က ပြောနေယင်းနဲ့ကိုဇော်ရဲ့မျက်နှာပေါ်ကို ပြောင်းပြန် တက်ခွလိုက်ပါ
တော့တယ်။စောစောတုန်းက အပီလိုးထားရလို့ နည်းနည်း ပျော့ချင်နေတဲ့ ကိုဇော်လီးကြီးကို
အန်တီထားကပါးစပ်ထဲ ဆွဲစုပ်လိုက်ချိန်မှာကိုဇော်ကလည်း
သူ့မျက်နှာပေါ်ခွထားတဲ့အန်တီထားရဲ့ဖင်ကြီးတွေကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ဖြုတ်ပြီး ထင်းကနဲ
ပြုထွက်လာတဲ့ စောက်ဖုတ်ကြီးကို အားရပါးရ ရက်တော့တာပါပဲ။

“အားလားလား၊ ဘယ်လိုများလုပ်လိုက်တာလဲမောင်ရယ်၊ အူး၊ အူး၊ အို၊ ဟင်းဟင်း”
အပေါ်ကတက်ခွပြီးလီးစုပ်ပေးနေတဲ့ အန်တီထား တစ်ယောက်သွက်သွက်ခါသွားအောင် ကိုဇော်က
အစွမ်းပြနေပါတယ်။ ကျွန်တော့်နေရာက အနီးကပ်မြင်နေရတာမို့ ကိုဇော်ကအန်တီထားကို
စောက်ပတ်တင် ရိုးရိုးရက်တာမဟုတ်ဘဲ ဖင်ပေါက်ကလေးကိုပါ ရက်ပေးနေတာ မြင်ရပါတယ်။
တစ်ခါတစ်ခါမှာ ကိုဇော်က သူ့လျှာကြီးနဲ့ စောက်ခေါင်းထဲ မွေမွေပေးပါတယ်။
“မောင်ရယ်၊ မောင် ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲကွယ်၊ မထား၊ မနေနိုင်တော့ဘူး၊ ထွက်ချင်နေပြီ
သိလား၊ လီးနဲ့လိုးပေးပါတော့၊ အယားပြေသွားအောင် မထားကိုလေးဘက်ထောက်ပြီး
လိုးပေးစမ်းပါ၊ မောင့်လီးနဲ့ အသေသာလိုးပစ်လိုက်စမ်းပါ မောင်ရယ်၊ နော်နော်။”

အန်တီထားဟာ မှောက်ရက်အိပ်နေရာက လူးလဲထပြီး ကုတင်ပေါ်မှာ အဆင်သင့်
လေးဘက်ထောက်ပေးလိုက်ပါတယ်။ သူ့ကြည့်ရတာ တော်တော်လေး အရှိန်တက်နေပုံရပါတယ်။
လေးဘက်ထောက်ပြီး ဖင်ကြီးကို နောက်
ပြစ်ပေးလိုက်တော့ ဖင်အယ်အယ်ကြီးနှစ်ခု ကြားကပြူးထွက်နေတဲ့ စောက်ဖုတ်ကြီးက ထင်းကနဲ
ပြုထွက်လာပါတယ်။
ကိုဇော်ဟာချက်ခြင်းပဲ ဒူးထောက်လိုက်ပြီးသူ့လီးကြီးကို စောက်ခေါင်းဝမှာတော့လိုက်တယ်။
သူ့လီးကအတော့်ကိုကြီးတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲနာကြီးတဲ့အန်တီထားတစ်ယောက်
သူ့ကိုတန်းတန်းစွဲဖြစ်နေတာထင်ပါရဲ့။ ကိုဇော်ဟာ
လီးကြီးသလိုအလိုးလဲတော်တော်သန်တယ်၊ သူကအားကုန်ဆောင့်ချလိုက်တိုင်းအန်တီထားတစ်ယောက်
တုန်တုန်သွားတာမြင်နေရတယ်။

“မောင်ရယ်၊ ကောင်းလှချည်လား၊ ဘာဖြစ်လို့မွေမွေလိုးနေတာလဲ၊ မထားအရမ်းထိတာပဲ၊
ထွက်ချင်နေပြီ၊ မောင်သိရဲ့လား”
“သိတာပေါ့မမရယ်၊ မမဟာလေးက အထဲကဆွဲဆွဲဆုပ်နေတာပဲဟာ၊
မမထွက်တော့မယ်ဆိုတာသိလို့မမပိုကောင်းအောင် အားပြင်းပြင်းနဲ့ ဆောင့်ပေးနေတာပေါ့။”

ကိုဇော်ဟာ ပါးစပ်ကပြောနေယင်း သူ့ လီးတုတ်တုတ်ကြီးကို အဖျားရောက်တဲ့အထိဆွဲဆွဲ
ထုတ်ပြီးဆောင့်ချပေးနေတယ်။ အန်တီထား တစ်ယောက် ကတော့ အောက်က
ဖင်ကြီးပင့်ပင့်ခံရင်း လူးနေတာပေါ့။ ကောင်းလွန်းလို့ထင်ပါရဲ့။ ညည်းသံတွေဟာ
တစ်ခန်းလုံးညံ့နေပါတယ်။ အရည်တွေရွဲနေတာမို့လီးဝင်သံ၊ ထွက်သံတွေလဲကြားနေရပါတယ်။
အတော့်ကိုလိုးနိုင်ခံနိုင်တဲ့စုံတွဲပါပဲ။ ကိုဇော်ကအလိုး ပက်စက်သလို
အန်တီထားကလဲနာကြီးတဲ့နေရာမှာ စံတင်လောက်ပါတယ်။
'ဘွတ် ဘွတ် ပြတ် ပြတ်'
'အင့်၊ အင့်၊ ဆောင့်၊ နာနာဆောင့်လေ၊'
'လိုးလို့သိပ်ကောင်းတာပဲမမရယ်၊ ချွတ်တောင်မချွတ်ချင်တော့ဘူး'
'ဘယ်သူကချွတ်ခိုင်းနေလို့လဲ၊ ဟင်း'
'မမယောက်ျားကြီးပြန်လာရင် ချွတ်ရမှာပေါ့မမရဲ့၊
အဲဒီအခါကျ ဒီလီးကြီးကဘယ်သူ့ကိုသွားလိုးရမှာလဲ၊'
'အိုကွယ်၊ မင်းလီးကြီးက မိန်းမမရှားပါဘူး၊ ဟိုဘက်ခြံကဝင်းဝင်းကို

နေ့လယ်ဘက်ရေထဲပေးရင်း မင်းလိုးလိုးနေတာမမ မသိဘူးများထင်နေသလား၊
'ဟင်၊ အဲဒီကိစ္စ မမဘယ်လို သိတာလဲ၊ သူ့ယောက်ျားရော သိနေပြီလား'
'ဘယ်သူမှမသိပါဘူး။ မမတောင် ဝင်းဝင်းပြောပြလို့ သိတာပါမောင်ရဲ့။'
'ဘာ၊ ဝင်းဝင်းက မမကိုပြောပြတယ်၊ဟုတ်လား'
'ဒါပေါ့၊ ဝင်းဝင်းနဲ့ မမက ငယ်သူငယ်ချင်းတွေပဲ၊ကိုးတန်းကျောင်းသူ ဘဝကတည်းက
ကျူရှင်ဆရာတစ်ယောက်နဲ့ မမတို့နှစ်ယောက်ဖြစ်ကြပြီး
တစ်ယောက်တစ်လှည့် အလိုးခံခဲ့ဖူးတယ်၊ အခုလဲ မောင်နဲ့သူနဲ့ ဖြစ်ကြတော့
မောင်သိပ်အလိုးကောင်းတာတွေ၊ ဘာဂျာမူတ်ကျွမ်းတာတွေကို သူကဖောက်သည့်ချတော့
မမလဲကိုယ်တိုင် ခံချင်လာလို့ မောင့်ကိုရအောင်လုပ်လိုက်တာ၊ ကဲ၊ ရှင်းပြီလား။'

'ဪ၊ ဒါကြောင့်မမကအကုန်သိနေတာကိုးကောင်းပါတယ်လေ၊နောက်ဆိုရင်
တစ်ယောက်အိမ်မှာမအားလဲ အားတဲ့လူအိမ်မှာချိန်းပြီး နှစ်ယောက်စလုံးကို
တစ်ခါတည်းလိုးပစ်လို့ရတာပေါ့၊ ဟင်းဟင်း။'
'အင်းပါ၊ အဲဒီကျမှ နှစ်ယောက်စလုံး လိုးချင်လိုးပါ၊အခုတော့ မမကိုပဲ ဝအောင်လိုးပေးပါအုံး
မောင်ရယ်။'
လေးဘက်ထောက်လိုးတာကတစ်ချို့၊ ခုတင်စောင်းမှာတစ်ချို့၊ အန်တီထားက
အပေါ်တက်လိုးတာတစ်ချို့၊ အဲဒီလိုသုံးချို့ ထပ်လိုးပြီးမှ
သူတို့လိုးပွဲကပြီးသွားတယ်၊မပြီးလို့လဲမရတော့ဘူးလေ။ မိုးကလင်းတော့မယ်။

ကျွန်တော်လဲ မိုးလင်းကာနီးမှ အိပ်ယာဝင်ရတော့တာပေါ့ ညီမလေးသင်းသင်းကတော့
ဘာမှမသိရှာဘဲ အိပ်မောကျနေတုန်းပါဗျာ။နောက်နေ့ကျတော့တစ်နေ့လုံး
ကျွန်တော်စဉ်းစားနေမိတယ်၊ ဒီပြဿနာကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းရင်ကောင်းမလဲပေါ့၊
ပြဿနာကစဉ်းစားလေ ခေါင်းရှုပ်လေမို့၊
ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ အဖြေပေါ်မလာဘူး၊ ဖေဖေကိုဖွင့်မပြောရင်လဲ ဖေဖေဘဝက သနားစရာ၊
ဖွင့်ပြောလိုက်ရင်လဲ ပြဿနာတွေ တက်ကြပြီး အိမ်ထောင်စုတစ်ခုလုံး ဖရိုဖရဲဖြစ်ကြတော့မယ်၊
အဲဒီလိုလဲမဖြစ်စေချင်ပါဘူး၊ နောက်ဆုံးမှာကြံရာမရဖြစ်ပြီး သင်းသင်းကို ဖွင့်တိုင်ပင်ဖို့
ဆုံးဖြတ်လိုက်မိတယ်၊ သူ့အမေကိစ္စဆိုတော့ သူ့သိထားသင့်တယ်လေ။ညနေဘက်
သူ့အမေဈေးသွားဝယ်နေတုန်းမှာညတုန်းကအဖြစ်အပျက်တွေ အားလုံး ဖွင့်ပြောပြလိုက်တယ်၊
လိုးကြဆော်ကြတာတွေတော့ အသေးစိပ် ဘယ်ပြောမလဲ၊ဖြစ်နေကြပြီဆိုတာပဲပြောပြတာပေါ့။
သင်းသင်းဟာ ကျွန်တော့်စကားဆုံးတာနဲ့တသိမ့်သိမ့်မ့်ရှိုက်ငိုနေတယ် ၊ ပြီးမှကျွန်တော့်ကို
စူးစူးရဲရဲစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး
'မဖြစ်နိုင်ဘူးကိုကျော်၊ မေမေ ဘယ်တော့မှ အဲဒီလိုမလုပ်ဘူး၊ ဒါ၊ မေ့မေ့ကို
တမင်ချောက်တွန်းတာပဲ၊'
'ငါကိုယ်တိုင် မျက်စိနဲ့မြင်တာပါ သင်းသင်းရာ၊'
'အင်းလေ၊နင်ကမိထွေးဆိုတော့ နဂိုကတည်းကမုန်းနေလို့ပြောတာပေါ့၊
ဒါမှမေမေနဲ့အဖေကွဲမှာပေါ့၊'
နဂိုကတည်းက စိတ်ညစ်နေရတဲ့အထဲ သင်းသင်းကပါ စွပ်စွပ်စွဲစွဲ လာပြောနေတာမို့

စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ ပြောသင့်၊ မပြောသင့်မစဉ်းစားဘဲ ပြောချလိုက်မိတယ်။
'အေး၊ နင်မယုံရင် ဒီည ကိုဇော်လာတဲ့အခါ နင်ပါလိုက်ကြည့်၊ အဲဒီကျမှငါပြောတာကို နင်ယုံမှာ၊'

စိတ်တိုတိုနဲ့ ပြောချလိုက်ပြီးမှ နောင်တရမိတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ကိုဇော်နဲ့ သူ့အမေတို့ ပက်ပက်စက်စက်လှိုင်းနေ၊ ခံနေကြတာကို သူ့မြင်လို့ ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလိုလက်တွေ့ မပြုရင်လဲ ကိုယ်ကိုတောင် အထင်လွဲနိုင်တာမို့ ပြောင်ပဲရှင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့တယ်။ ည(၁၁)နာရီလောက်မှာ ချိုးချိုးချွတ်ချွတ် အသံတွေကြားတာမို့ အိပ်မောကျနေတဲ့ သင်းသင်းကို အသာနိုးပြီး မနေ့က ချောင်းကြည့်ခဲ့တဲ့ အပေါက်ကို ခေါ်ခဲ့တယ်။ သူလဲ အသံတွေကြားနေပုံရတယ်။ မျက်နှာမကောင်းဘူး။ ချောင်းကြည့်တဲ့အပေါက်ကို အမှောင်ထဲမှာ လက်နဲ့ ထောက်ပြတော့ သူက မျက်လုံးလေးကပ်ကြည့်တယ်။

'အူ' အလန့်တကြားနဲ့ ယောင်ပြီး အော်တော့ မလိုဖြစ်သွားတဲ့ သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို နောက်က သိမ်းကြိုးပွေ့ဖက်လိုက်ရင်း ပါးစပ်ကို လက်နဲ့ အမြန်အုပ်လိုက်ရတယ်။ ကျွန်တော့်ရင်ခွင်ထဲမှာ သူ့ကိုယ်လုံးလေးဟာ တုန်နေရှာတယ်။ အပေါ်မှာ ရှိတဲ့ အပေါက်လေးက နေချောင်းကြည့်လိုက်တော့ မနေ့ကလိုပဲ ကုတင်ပေါ်မှာ လုပ်ငန်းစနေကြပါပြီ။ လုပ်တာက တင်ပက်စက်တာမဟုတ်ဘူး။ ပြောနေကြတာကလဲ တကယ့်ကို နှာကြွစရာတွေချည်းပါပဲ။ သင်းသင်းဟာ တစ်ခါမှ မမြင်ဘူး။ မကြားဘူးတာတွေကို မြင်နေကြားနေရတာမို့ မင်တက်မိသလိုဖြစ်ပြီး ကျွန်တော့်ရင်ခွင်ထဲမှာပဲ ငြိမ်နေပါတယ်။ မျက်လုံးကလဲ အပေါက်ကလုံးဝ မခွာသေးပါဘူး။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် အပေါက်တစ်ပေါက်ဆီကနေ လှိုင်းပွဲကို စိမ်ပြေနေပြေ ကြည့်နေကြတာပေါ့ဗျာ။ ပွဲကလဲ တော်တော်ကြမ်းနေတယ်။ မနက်ဖြန်ကျရင် ဖေဖေပြန်လာတော့မှာမို့ ဒီညမှာ မီးကုန်ယမ်းကုန် လှိုင်းနေကြတယ်နဲ့ တူပါတယ်။

"ဟင်း၊ ဟင်း၊ အရည်တွေ ထွက်ကုန်ပြန်ပြီ မောင်ရယ်၊ မောင်လှိုင်းတာက သိပ်ကောင်းတာကိုး၊ နောက်ထပ်ဆက်လှိုင်းနိုင်ပါ့အုံးမလား၊ မထား လေးဘက်ထောက်ခံချင်သေးတယ်နော်၊ နောက်ဆုံးအချိန်ကျရင် လေးဘက်ထောက်ပြီး အားရပါးရခံအုံးမှာ။"

"စိတ်ချပါ မမရယ်၊ မနက်ဖြန်ကျရင် မမယောက်ျားကြီး ပြန်လာတော့မှာဆိုတော့ သူမလာခင်မမကို ဝအောင်လှိုင်းပေးထားမှာပါ။ တစ်ညလုံး မမကို စိတ်တိုင်းကျ လှိုင်းပြမယ်ကြည့်နေ၊ ဟင်း။"

"အဲဒီလို အလှိုင်းကောင်းလွန်းလို့ မထားကစွဲနေရတာပေါ့ မောင်ရယ်" ကျွန်တော်လဲ စွဲတာပါပဲ မမရယ်၊ မမရဲ့ယောက်ျားကြီး ပြန်လာရင် မလှိုင်းရတော့မှာကို တွေးပြီး သိပ်စိတ်ညစ်နေတာဗျာ။ သိရဲ့လား၊ "အဲဒီအတွက်တော့ မပူစမ်းပါနဲ့ မောင်ရယ်၊ လူလစ်ရင် ဝင်းဝင်းတို့ အိမ်မှာ ချိန်းတွေ့လို့ ရပါတယ် မမစီစဉ်မှာပေါ့၊ မမကလဲ မောင့်လီးနဲ့ ကြာကြာ

ခွဲမနေနိုင်ပါဘူး၊ နေ့တိုင်းမဟုတ်ပေမယ့် သုံးရက် တစ်ခါလောက်တော့ တွေ့ရမှာပါ။" သူတို့နှစ်ယောက်က ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ လှိုင်းနေကြရင်း စကားတွေ တွတ်ထိုးနေကြချိန်မှာ ကျွန်တော်က တော့အကြီးအကျယ် ဒုက္ခရောက်နေရပြီပေါ့။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျွန်တော်နဲ့ သင်းသင်းတို့က နှစ်ယောက်သား

ကိုယ်လုံးချင်းထပ်ရက်ပူးကပ်ပြီးချောင်းနေကြတာဆိုတော့ကြည့်၊ နေရတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့် စိတ်ထဲပြီး တောင်လာတဲ့ ကျွန်တော့်လီးကသင်းသင်းရဲ့ဖင်သားအိအိလေးကို ပုဆိုးကြားက ရုန်းထွက်ပြီးသွားထောက်မိနေပြီကိုး၊ ထောက်မိတဲ့ အတွေ့အထိကပိုလို့တောင် ကောင်းနေသေးတယ်၊ သင်းသင်းရဲ့ဖင်လေးဟာလုံးဝိုင်းပြီးကားစွင့်နေတာကို ကျွန်တော်လဲ အခုမှ သတိထား

မိတော့တယ်၊ အရင်တုန်းကတော့ ကိုယ့်ညီမအရင်းလေးလိုပဲ စိတ်ထဲမှာရှိတာမို့ ဘာမှဂရုမစိုက်ပဲ နေခဲ့ပေမယ့် အခုလိုအထိအတွေ့အရသာကိုခံစားရတော့မှ သူဟာကျွန်တော်နဲ့ဘာမှသွေးမတော်၊ သားမစပ်ပါလားလို့ စိတ်ရိုင်းတွေဝင်လာမိတယ်။ သင်းသင်းကလဲခက်ပါတယ်ဗျာ၊ အမှန်မှာသူကရုန်းထွက်သွားသင့်တာပေါ့၊ ဒီလောက်လီးကြီးနဲ့ ထောက်မိနေတာ သူမသိဘဲနေမလား၊ နောက်ပြီး ကိုဇော်က သူ့အမေကိုပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့လှိုင်းနေ၊ ဆော်နေတာကို သူလက်တွေ့မြင်ပြီးပြီပဲ၊ သူမယုံဘူးဆိုလို့လက်တွေ့ပြတာတွေသင့်တာကို တွေ့ပြီးရင် ထွက်သွားသင့်တာပေါ့၊

အခုဟာက သူပါရောပြီး ချောင်းကြည့်နေတာ တချက်ကလေးတောင် မလှုပ်ဘူး၊ ထမီပါးလေးတစ်ထည်ထဲကိုအောက်ခံဘောင်းဘီမပါဘဲ ဝတ်ထားတော့ သူ့ဖင်ကို ထောက်မိနေတဲ့ ကျွန်တော့်လီးက ဖင်အကွဲကြောင်းလေးထဲကိုတောင် ရောက်နေပြီပေါ့၊ သူ့ဖင်တုံတုံလေးတွေကြားမှာကျွန်တော့်လီးကြီးက တဆတ်ဆတ် တုန်နေတာပေါ့၊ စိတ်ကိုထိန်းပေမယ့် ကိုယ့်ရှေ့မှာ အားရပါးရ လှိုင်းနေကြတာကို မြင်နေရတာမို့လီးကကြာလေတောင်လာလေပါပဲ၊ အခန်းထဲမှာ ကိုဇော်ကအန်တီထားကိုဖင်ထောင်ခိုင်းပြီးလေးဘက်ထောက် ကျကျနနဆောင့်ဆောင့်ပြီးလှိုင်း နေချိန်မှာကိုယ်ကလဲ ဖင်ကလေးနောက်ပစ်ပေးထားတဲ့ သင်းသင်းနောက်မှာ အဲဒီပုံစံနဲ့ရှိနေတာမို့ စိတ်ကယောင်ပြီး ရှေ့ကိုသုံးလေးချက်လောက်တော့တော့ပြီး ကော့ပေးနေမိတယ်၊ နောက်မှ သတိဝင်လာပြီး

ညီမလေးသင်းသင်းမျက်နှာကိုအားတုံ့အားနာနဲ့ တောင်းပန်သလိုလှမ်းကြည့်တော့၊ ကျွန်တော် အရမ်းအံ့ဩသွားမိတယ်၊ ကျွန်တော်ထင်ထားတာက သင်းသင်းကျွန်တော့်ကို စိတ်ဆိုးနေမယ်လို့ထင်ထားတာကိုး၊ အခုလက်တွေ့မြင်နေရတာက ညီမလေးသင်းသင်းဟာ မျက်လုံးလေးမှေးစင်းထားပြီး အံ့ကြိတ်ယင်းသူ့ဖင်လုံးလုံးလေးကို နောက်ဘက် အတင်းတွန်းကပ်ပေးနေတယ်လေ၊ သူ့ကြည့်ရတာ တစ်ခုခုကို အားမလိုအားမရဖြစ်နေပုံပါပဲ။ ကျွန်တော်သိလိုက်ပါပြီ၊ သင်းသင်းဟာ အခန်းထဲကလှိုင်းပွဲကိုကြည့်ပြီး စိတ်တွေအရမ်း ထရွှနေပြီလေ။ အခုအချိန်မှာ စကားသွားပြောလိုက်ရင်သူသတိဝင်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာ ရိပ်မိတာမို့ ဘာစကားမှမပြောဘဲ လက်တွေ့လှုပ်ရှားဖို့ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်၊ သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို သိုင်းဖက်ထားတဲ့လက်နှစ်ဘက်ကိုအသာဖြေချလိုက်ပြီး ဘယ်ဘက်လက်ကိုသူ့ရင်အုံလေးပေါ်မသိမသာ တင်ကြည့်လိုက်တယ်၊ သူ့ကိုယ်လုံးလေး တုန်ကနဲဖြစ်သွားပေမယ့် ဘာမှတော့ပြန်မပြောရှာဘူး၊ အခြေအနေကောင်းနေပြီလို့ စိတ်ထဲကကျိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး ဘယ်ဘက်လက်ကို သူ့ဘလောက်(စ)လေးအောက်က အသာရှိုသွင်းလိုက်တယ်၊ ညအိပ်ချိန်မို့ အောက်မှာဘာအခုအခံမှဝတ်မထားတော့ရင်သား ထွားထွားမို့မို့လေးကို လက်နဲ့စမ်းမိတာနဲ့ အရဲစွန့်ပြီးဘယ်ဘက်လက်နဲ့ အသာဖွဖွလေး ဆုပ်ကိုင်ပြီးပွတ်ချေပေးလိုက်တယ်၊ အပေါ်ယံကြည့်ရင် ဘာမှမရှိဘူးထင်ရပေမယ့် လက်နဲ့ဆုပ်ကိုင်မိတော့မှ သူ့နို့ကြီးတွေကတော်တော်လေးထွားကျိုင်းတာကို ဝမ်းသာအားရ

သိလိုက်ရတယ်။

“အဟင်း၊ဟင်း။”

သင်းသင်းပါးစပ်က ညီးသံသဲ့သဲ့လေးထွက်လာပေမယ့် ရုန်းတော့မရုန်းရှာပါဘူး။ ဘယ်ဘက် နဲ့အံ့လေးကိုဆုပ်ချေပေးနေရင်း ခုမှထွက်ပြုကာစရှိတဲ့ အပျိုစစ်စစ်နဲ့ သီးခေါင်းလေးကို လက်ညှိုးနဲ့ လက်မကြားမှာ ပွတ်ချေပေးလိုက်လို့ ကော့တက်လာတဲ့အချိန်မှာ ညာဘက်လက်က သူ့ရဲ့ညဝတ်ထမီလေးကို အချိန်ကိုက်ပဲ အသာမတငလိုက်ပြီးစောက်ဖုတ်လေးကို လက်နဲ့ သာသာလေး ပွတ်ပေးလိုက်တယ်။ သင်းသင်းခမျာ ရုန်းဖို့တောင် သတိမရရှာတော့ဘူး ထင်ပါရဲ့။ ငြိမ်နေရှာပါတယ်။ စောက်ဖုတ်လေးကိုပွတ်ပေးနေယင်း လက်ခလယ်နဲ့ သူ့ရဲ့ စောက်ခေါင်းလေးထဲကို အသာလေး မွေပေးလိုက်တော့ အရည်တွေရွဲရွဲစိုနေတာကိုသိလိုက်ရပါတယ်။ ဟုတ်မှာပေါ့လေ။ ကျွန်တော်တောင်ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် လီးတောင်နေတာပဲ။ သူလဲချောင်းကြည့်ရင်း စောက်ရည်တွေ ထွက်နေတော့မှာပေါ့။ ကျွန်တော်လဲ လက်တစ်ဘက်နဲ့ နို့ကိုခြေပေးနေယင်း ကျန်တဲ့လက်တစ်ဘက်နဲ့ သင်းသင်းရဲ့ စောက်ဖုတ်ကျဉ်းကျဉ်းလေးကို စိမ်ပြေနေပြေ မွေပေးနေမိပါတယ်။ ကျွန်တော့်လီးက အရမ်းတောင်မတ်ပြီး နေရထိုင်ရခက်နေတာမို့ သင်းသင်းရဲ့လက်လေးတွေ ကိုဆွဲယူပြီးတောင်မတ်နေတဲ့ လီးပေါ် တင်ပေးထားလိုက်တော့ သင်းသင်းဟာဘာမှမပြောဘဲ လီးတန်ကို ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ထားရှာပါတယ်။

အန်တီထားဟာ မျက်လုံးလေးတွေမှေးစင်းပြီး ဇိမ်နဲ့ အလိုးခံနေတာမို့ ဒီအချိန်မှာ သူ့သမီးလေးသင်းသင်း တစ်ယောက်လဲ စောက်ဖုတ်လေးကို ဇိမ်နဲ့ အမွေခံနေပြီး စောက်ရည်တွေအရွဲသားနဲ့ ကျွန်တော့်လီးကြီးကို ဆုပ်ကိုင်ပေးနေပြီဆိုတာ မသိနိုင်တော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်လဲ သိပ်အချိန်မဆွဲသင့်ဘူးလို့ စဉ်းစားမိတာနဲ့ သင်းသင်းရဲ့နားရွက်နားကိုကပ်ပြီးလေသံတိုးတိုးနဲ့ပဲ။ “ညီမလေး၊ အစ်ကိုတို့ အခန်းကိုပြန်ကြရအောင်။” ညီမလေးသင်းသင်းဟာ အိပ်မက် မက်နေတဲ့သူလို စကားတစ်ခွန်းမှပြန်မပြောဘဲ နောက်ကတိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပဲ လိုက်လာပါတော့တယ်။ အိပ်ခန်းထဲပြန်ရောက်တော့ ခါတိုင်းဘယ်တော့မှချက်မထိုးတဲ့အခန်းကို ကျွန်တော်ကချက်ထိုးပိတ်လိုက်တော့ဘာမှမပြောဘဲကြည့်နေရှာတယ်။ အိပ်ခန်းတံခါးပိတ်ပြီး သူ့ကိုစိမ်ပြေနေပြေ လိုးတော့မယ်ဆိုတာ သူလဲ ရိပ်မိနေပုံပါတယ်။ ကုတင်ဆီကို တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာကြရင်း အရင်တုန်းကမောင်နှမနှစ်ယောက် အတူတူအိပ်ခဲ့ကြတဲ့ ခုတင်ပေါ်မှာ ညီမလေးကိုတင်ပြီး လိုးရ တော့မယ်ဆိုတဲ့အသိကြောင့် ရင်တွေခုန်နေမိပါတယ်။ သင်းသင်းကိုကုတင်ပေါ် အသာတွန်းလှဲလိုက်ပြီး ကျွန်တော်က အပေါ်ကထပ်ရက်အိပ်ချလိုက်ယင်း သူ့ဘလောက်(စ)လေးကိုမတင်ပြီး နို့ကြီးတွေကို ကလေးတစ်ယောက်လိုပဲ အငမ်းမရ စို့နေမိပါတယ်။ သင်းသင်းဟာရှက်ရှာလို့ ထင်ပါတယ်။ မျက်လုံးတွေကိုလက်နဲ့ အုပ်ထားပြီးအံ့ကြိတ်ယင်း အရသာခံနေပါတယ်။ ကိုဇော်လုပ်သလိုမျိုးဘာဂျာမူတ်ချင်ပေမယ့် သင်းသင်းရှက်သွားမှာကို စိုးရိမ်လို့ ရိုးရိုးပဲလုပ်တော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိပါတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ။ နောက်ဆိုရင်

တစ်ကုတင်ထဲမှာ တူတူအိပ်ယင်းညတိုင်းလိုးရတော့မှာပဲဟာ၊ အဲဒီတော့မှ စိတ်တိုင်းကျ ဘာကုတော့၊ ပုလွေတွေကိုင်ကြရမှာပေါ့။နို့တွေကိုစို့လို့ဝတော့ သင်းသင်းရဲ့ထမီလေးကိုအသာဆွဲဖြေချလိုက်ပါတယ်။ သင်းသင်းကတော့ ဘာမှမပြောရှာပါဘူး။ ထမီချွတ်လို့လွယ်အောင် သူ့တင်ပါးလေးကိုတောင် အပေါ်ကိုပင့်ပေးပါသေးတယ်။ ထမီကျွတ်သွားတော့မြင်လိုက်ရတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့် ကျွန်တော်ဖြူသွားမိတယ်။ဟုတ်တယ်လေ။ သင်းသင်းရဲ့ စောက်ဖုတ်လေးက တစ်ကယ့်သေးသေးလေးရယ်။ အမွှေးတောင်မပေါက်သေးဘူး။ ပေါင်ကလေးကိုကားထားပေမယ့် အန်တီထားရဲ့စောက်ဖုတ်လိုပြီ ထွက်မနေဘူး။ အကွဲရာလေးကို သေးသေးလေးပဲတွေ့ရတယ်။ ကျွန်တော့်လီးက ကိုဇော်လီးလောက် မရှည်ပေမယ့် လုံးပတ်က ကိုဇော်ထက် တောင်ပိုတုတ်တဲ့ လီးမျိုးဆိုတော့ သင်းသင်းစောက်ဖုတ်လေးထဲကို သွင်းလို့တောင်ဝင်ပါ့မလားလို့

တွေးပူနေမိတာပေါ့။ဒါပေမယ့်လိုးချင်စိတ်ကသိပ်ပြင်းထန်နေတာမို့

မရရအောင်ချော့လိုးမယ်လို့ကျိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

“ညီမလေး၊ နည်းနည်းတော့ နာမယ်နော်။ကိုကိုဖြေးဖြေးလေးပဲ သွင်းကြည့်မယ်။

ဒီတစ်ခါပြီးသွားရင်နောက်မနာတော့ပါဘူး။သိလား။”

သင်းသင်းဟာ ရှက်ရှာတယ်နဲ့တူပါတယ်။ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ခေါင်းလေးကိုသာ ငြိတ်ပြပါတယ်။ ပါးစပ်ကမပြောပေမယ့် ကျွန်တော်လိုးတော့မယ်ဆိုတာသိလို့ပေါင်လေးတွေကို မသိမသာကားပေး လိုက်ပါတယ်။ မတတ်နိုင်တော့ဘူးလေ။ သူကလဲခံချင်၊ ကိုယ်ကလဲ လိုးချင်နေပြီဆိုတော့ မဝင် ဝင်အောင်ချော့သွင်းရတော့မှာပေါ့။ပုဆိုးကိုအသာဖြေချပြီး ကျွန်တော့်လီးကို သူ့စောက်ပတ်အဝမှာ အသာတော့ပြီးမွှေးပေးလိုက်တယ်။ သင်းသင်းပါးစပ်ကညည်းသံသဲ့သဲ့လေး ထွက်လာတယ်။ သူလဲ အမေတူ သမီးမို့နာကတော့တော်တော်ကြီးပုံရတယ်။ သူ့အမေ ပက်ပက်စက်စက် အလိုးခံနေတာကိုမြင်ပြီးကတည်းက နှာစိတ်တွေထကြွပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်လဲ အနာခံပြီး အလိုးခံတော့မယ်နဲ့တူပါရဲ့။အံလေးတွေတင်းတင်းကြိတ်ထားတယ်။လီးဒစ်ကို စောက်ခေါင်းဝမှာအသာတော့ပြီး ဖိသွင်းလိုက်တော့ပထမတစ်ချက်မှာချော်ထွက်သွားတယ်။ အပေါက်လေး

ကျဉ်းလွန်းနေတာကိုး၊ စိတ်မရှည်နိုင်တော့တာနဲ့ သူ့ပေါင်တွေကို ဖြဲကားပြီး ပြဲထွက်လာတဲ့ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲကို ဒစ်ဖျားသေချာတော့ပြီး အားနဲ့ဖိသွင်းချလိုက် မိတယ်။

“အား၊ နာလိုက်တာကိုကိုရယ်၊ ညီမကို သနားပါအုံး”

အသံစူးစူးလေးနဲ့ ညည်းအော်လေးအော်လိုက်တဲ့အသံကြောင့် ကျွန်တော်သတိပြန်ဝင်လာတယ်။ ညီမလေးကိုလဲ အရမ်းသနားသွားတယ်။

“ဆောရီး၊ ညီမလေးရယ်၊ ကိုကို သတိလက်လွတ်ဖြစ်သွားတယ်။

မေမေတို့လုပ်နေတာကိုကြည့်ပြီး စိတ်တွေအရမ်းထလာလို့ ညီမလေးကိုတောင် လုပ်မိတော့မလို့ဖြစ်သွားတယ်။ ကံကောင်းလို့ပေါ့၊ ညီမလေးက အော်လိုက်လို့သာပေါ့။ဟင်း။” ကျွန်တော်အချိန်မီ သတိဝင်လာတာမို့ ညီမလေးကို တောင်းပန်ယင်း ဒစ်ဖျားလေးဝင်နေတာကို ပြန်ဆွဲထုတ်မလို့ပြင်လိုက်တယ်။ ဒီအချိန်မှာ ထူးထူးခြားခြားပဲသူ့စောက်ဖုတ်လေးထဲဝင်နေတဲ့ ကျွန်တော့်လီးထိပ်ဖျားဟာတင်းကနဲ အညစ်ခံလိုက်ရတယ်။

သင်းသင်းရဲ့စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေး တွေကဆွဲညှစ်လိုက်တာလေ။

“ညီမလေး ကိုကိုကို အော်တာမဟုတ်ပါဘူးကိုကိုရယ်၊ ရုတ်တရက်မို့လန့်သွားမိတာပါ။ ကိုကို

လုပ်ချင်ရင် လုပ်ပါ။ ညီမလေးမအော်တော့ပါဘူး။”

ပါးစပ်ကတိုးတိုးလေး တောင်းပန်စကားဆိုသင်း ကျွန်တော့်တင်ပါးကို လွတ်ထွက်သွားမှာစိုးလို့ လက်နှစ်ဘက်နဲ့ အတင်းကုပ်ခြစ်နေတဲ့

သင်းသင်းကိုကြည့်ပြီးကျွန်တော်သဘောပေါက်လိုက်ပါပြီ။

သင်းသင်းကိုယ်တိုင်ကသိပ်အလိုးခံချင်နေပြီကိုး။ ဘာတတ်နိုင်တော့မှာလဲလေ။ ကိုယ်ဘက်က အလွန်ဖြစ်မှာစိုးလို့ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေဖို့ သတိပေးစကားပြောသေးတာပဲ။ ပြောမရတော့လဲ လိုးကြရုံပဲရှိတော့တာပေါ့။ အောက်ကိုငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ တောင်မတ်နေတဲ့လီးကြီးကဒစ်မြုပ်ပြီး ဝင်နေတုန်းပါပဲ။ သင်းသင်းကလဲ မျက်လုံးလေးမှေးစင်းပြီး အံကလေးကျိတ်ယင်းဆက်ဝင်လာမယ့် လီးကိုငုံ့လင့်နေပုံပါပဲ။ ညှာတာစရာ ဘာအကြောင်းမှမရှိတော့တာမို့ ခါးကိုအသာနွဲ့ပြီး ဝင်လက်စလီးကို ဆောင့်သွင်းချလိုက်ပါတော့တယ်။

“အု၊အင်း၊အင်း၊”

သင်းသင်းဟာ သူ့စကားအတိုင်း လုံးဝမအော်ဘဲကျိတ်ခံရှာပါတယ်။

မိန်းမတစ်ခါမှမလိုးဘူးတာမို့ လီးတစ်ချောင်းလုံးမှာ ကျင်စိမ့်သွားတဲ့အရသာကို ထူးထူးခြားခြားခံစားလိုက်ရပါတယ်။ ဒါတောင် လီးက အဆုံးဝင်သေးတာမဟုတ်ပါဘူး။ ထက်ဝက်လောက်ပဲ ဝင်ပါသေးတယ်။

“သိပ်နာနေပြီလား ညီမလေး၊”

“နည်းနည်းတော့နာတာပေါ့ ကိုကိုရယ်၊ လုပ်ပါ။ ကိုကိုစိတ်တိုင်းကျဆက်လုပ်ပါ။ ညီမလေးကို အားနာမနေပါနဲ့။ အခု ကိုကိုဟာကြီး အဆုံးဝင်သွားပြီလား။”

“ဆုံးကာနီးပါပြီ ညီမလေးရဲ့ အကုန်သွင်းပြီးသွားရင် ညီမလေးကို ဖိမိရိုအောင်လိုးပေးလို့ရပါပြီ။ အဲဒီကျမှညီမလေးကို စိမ့်နေအောင်လိုးပြမယ်။ ကြည့်နေ။”
ပါးစပ်က တတွတ်တွတ်ပြောသင်းဝင်နေတဲ့လီးကိုလဲ အသာလေးညှောင်ပေးနေတာပေါ့။ ကျွန်တော် သင်းသင်းကိုချီးကျူးတယ်။ တကယ့်ကို ဇွဲခတ်တဲ့မိန်းကလေးပါပဲ။ ဘယ့်နှယ်ဗျာ၊ လီးတစ်ချောင်းလုံး ဝင်နေတာ

နည်းတဲ့အားမဟုတ်ဘူး။ သူ့စောက်ဖုတ်သေးသေးလေးဟာလီးကြီးကတိုးဝင်ထား တဲ့ဒဏ်ကြောင် ပြည့်အက်နေတယ်။ ဒါတောင်သူ့ကတိအတိုင်း တစ်ချက်ကလေးမှမအော်ဘဲ ကျိတ်မိုတ်ခံတယ်။ သူ့လက်တွေကတော့အိပ်ယာခင်းစကိုဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်ထားရှာတာပေါ့။ စိတ်ထဲ မှာ အရမ်းသနားသွားမိတယ်။ လီးကလဲဒီအတိုင်းဆက်သွင်းရင်

လွယ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်အစီအစဉ် ပြောင်းပစ်လိုက်တယ်။ စောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲမှာ တိုးဝင်နေတဲ့ကျွန်တော့်လီးကြီးကို ပြန်ဆွဲထုတ်လိုက်တာမို့ ‘ဖွတ်’ ကနဲ မြည်သံထွက်လာသလို သင်းသင်း ရဲ့ ပါးစပ်ကလဲ ‘ဟာ’ဆိုတဲ့ ညည်းသံသဲ့သဲ့ထွက်လာပါတယ်။

“ဘာ ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုကို၊ ဘာဖြစ်လို့ပြန်ချွတ်လိုက်တာလဲ။ ညီမလေးက ကိုကိုပြောတဲ့အတိုင်းမအော်ဘဲခံပေးနေတာပဲဟာ။”

မကျေမနပ်နဲ့ ညည်းသံလေးစွက်ပြီး ပြောနေတဲ့

သင်းသင်းရဲ့နှုတ်ခမ်းလေးတွေကိုနှုတ်ခမ်းချင်းတော့စုပ် ပေးပြီး ချော့လိုက်ရတယ်။ ခုနကနာလွန်းလို့ တဆတ်ဆတ်တုန်နေတဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးတွေဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့အနမ်းအောက်မှာ ငြိမ်သက်သွားပါတယ်။ သင်းသင်းရဲ့ လျှာလေးတွေဟာကျွန်တော့်လျှာတွေနဲ့ အလှအယက် အပြိုင်အဆိုင့် ပွတ်သပ်နေပါတယ်။

“ညီမလေးကို ဒီအတိုင်းလုပ်ရင် သိပ်နာနေမှာစိုးလို့ ညီမလေးခံနိုင်ရည်ရှိအောင် လုပ်ပေးမလို့ပါကွယ်။”

“ဟုတ်ပါရဲ့ကိုကိုရယ်၊ ကိုကို့ဟာကြီးက မေမေ့ကိုလုပ်နေတဲ့

ဦးဇော်ထက်တောင်ပိုကြီးနေလားမသိဘူး၊ ညီမလေးရဲ့အထဲမှာပြည့်ကျပ်နေတာပဲ။”

သင်းသင်းက ညည်းပြောလေးပြောနေတဲ့ အချိန်မှာကျွန်တော်ကသူ့နို့လေးတွေကို တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး စိမ်ပြေနပြေ စို့ပေးလိုက်တာမို့ သူ့ကိုယ်လုံးလေးဟာ တုန်ခါလာပြန်ပါတယ်။ နို့စို့နေယင်း လက်တစ်ဘက်က စောက်ဖုတ်လေးကို ပွတ်ပေးပြီး လက်ခလယ်နဲ့

စောက်ပတ်ထဲကို မွှေပေးလိုက်တော့ သင်းသင်းဟာ ဖိလင်တွေတက်လာ ပြန်တာပေါ့။

သင်းသင်းတစ်ယောက် မျက်လုံးလေးတွေ မှေးစင်းနေတုန်းမှာ နို့စို့ပေးနေတဲ့ ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းတွေဟာ ရုတ်တရက်အောက်ကိုနေရာပြောင်းယူလိုက်ပြီး သင်းသင်းရ

စောက်ဖုတ်လေးပေါ်မှာ အသာအယာ ဖိကပ်ပေးလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်လျှာနဲ့

စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို ခပ်ပြင်းပြင်းလေးရက် ပေးပြီးစောက်စေ့လေးကိုပါ လျှာနဲ့ထိုးမွှေပေးလိုက်တော့သင်းသင်းဟာထွန်ထွန်လူး နေတော့တာပေါ့။

“ကိုကိုရယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲကွယ်၊ ညီမလေး နေရသိပ်ခက်တာပဲ။”

“ဘာလဲ၊ ညီမလေးနာနေလို့လား၊ ကိုကိုကညီမလေးနာတာတွေသက်သာပြီး ခံနိုင်ရည်ရှိလာအောင် လုပ်ပေးနေတာပဲဟာ။”

“နာလို့မဟုတ်ဘူး ကိုကိုရဲ့ ကိုကို ရက်ပေးနေတာကောင်းလွန်းလို့ ညီမလေး ဟိုအထဲ ကတစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေပြီ၊ နေလို့မရတော့ဘူး၊ သိရဲ့လား၊ အို၊ အို။”

ကျွန်တော်သိလိုက်ပါပြီ။ သင်းသင်းတစ်ယောက်ဘာဂျာအမှုတ်ခံရတာ ကောင်းလွန်းလို့ အရည်ထွက်ချင်နေပြီလေ။ တစ်ခါမှ စောက်ရည်မထွက်ဘူးတော့ ဘာဖြစ်မှန်း

မသိဘူး ဖြစ်နေရှာတာပေါ့။

“ညီမလေး ဘာမှကြောက်မနေနဲ့၊ အဲဒါ အရသာကောင်းလွန်းလို့ အရည်တွေထွက်ချင်နေတာ၊ စိတ်ကိုတင်းမထားနဲ့၊ စိတ်လျော့ချလိုက်ရင် ညီမလေး အရည်တွေထွက်ပြီးအရမ်းကောင်းသွားမှာ၊ ကဲ၊ ထုတ်ထုတ်၊ ညီမလေးအရည်တွေထွက်သွားအောင် ကိုကို ကောင်းကောင်းစုပ်ပေးမယ်။”

သင်းသင်းကို နားလည်အောင် ရှင်းပြပြီးတာနဲ့သူ့ရဲ့စောက်စိနုနုလေးကို အမိအထားပြီး အားရပါးရစုပ်ပေးတော့တာပေါ့။ မခံမရပ်နိုင်အောင် ကောင်းလွန်းလို့ထင်ပါရဲ့၊ သင်းသင်းရဲ့ စောက်ဖုတ်လေးဟာ အပေါ်ကို ကော့ကော့တက်လာတာမို့ ဖြဲကားထားတဲ့ သူ့ရဲ့ပေါင်လေးတွေကို လက်နှစ်ဘက်နဲ့ ဖျစ်ညှစ်ပြီး ထိန်းထားရတယ်။

“ကိုကို၊ ကိုကို၊ ညီမလေး ဘယ်လိုမှစိတ်ထိန်းလို့မရတော့ဘူး၊ အား၊ အား၊ ထွက်ပြီကိုကို၊ ညီမလေး ထွက်ပြီ၊ စုပ်ပါ၊ စုပ်ပေးပါကိုကိုရယ်၊ အားရပါးရ စုပ်ပစ်လိုက်စမ်းပါ၊ အင်း၊ အင်း။”

ပါးစပ်ကညည်းညူယင်း သင်းသင်းရဲ့ စောက်ရည်တွေဟာ တပွက်ပွက်နဲ့ စောက်ခေါင်းထဲက အံကျလာတယ်။ အပျိုစင်မို့လားမသိဘူး၊ ချိုမွှေးတဲ့ရနံ့ကို ရှုရှိုက်ရတယ်။

“မောသွားပြီလား ညီမလေး။”

မျက်လုံးလေးတွေ မှေးမှိတ်ပြီး အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းနဲ့မောဟိုက်နေရှာတဲ့ သင်းသင်းရဲ့ဆံနွယ်လေးတွေကို အသာအယာပွတ်သပ်ပေးရင်း မေးလိုက်မိတယ်။

“ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းတောင် မသိပါဘူးကိုကိုရယ်၊ တစ်ကိုယ်လုံး ထူပူ၊ ကျင်စိမ့်ပြီး

အသည်းထဲမှာအေးကနဲ့၊ အေးကနဲ့ ဖြစ်သွားတာပဲ သိလိုက်တယ်၊
ဘာဖြစ်မှန်းတောင်သေချာမသိလိုက်ပါဘူး၊ ဟင်း၊ဟင်း၊”

“အဲဒါ ပြီးသွားတာပေါ့ ညီမလေးရဲ့၊မသိဘူးလား၊”

“သိရအောင် ညီမလေးက အဲဒီလိုလုပ်ဖူးတာမှမဟုတ်ဘဲ ကိုကိုရယ်၊”

“အင်းပါ၊ နောက်ဆိုရင်ညီမလေးကို အကုန်သိအောင် ကိုကိုသင်ပေးမယ်၊

ဒီထက်ကောင်းတဲ့အရသာတွေလဲညီမလေးကိုပေးအုံးမယ် သိလား၊”

စကားပြောယင်းသူ့ကို ခွဲဖက်လိုက်တော့ တောင်မတ် နေတဲ့လီးကြီးက သူ့ပေါင်ကို
သွားထောက်မိနေတော့တာပေါ့။

“ဟင်၊ ကိုကို့ဟာကြီးက အခုထိမာနေတုန်းပဲ၊ကိုကို့ဟာကြီးကို ညီမလေးအထဲထဲမယ်ဆို၊
မထဲတော့ဘူးလား၊”

“ထဲမှာပေါ့ညီမလေးရဲ့။ ညီမလေးကို ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ခုနကစုပ်ပေးနေတာက ကိုကို့ဟာကြီးကို
စိတ်တိုင်းကျသွင်းလို့ရအောင် နူးတာပေါ့၊ ခုဆိုရင် ညီမလေးက တစ်ချိထွက်ပြီးသွားပြီဆိုတော့
အထဲမှာ အရည်တွေရှိနေပြီ၊ညီမလေးအမောပြေသွားရင် ကိုကို့ဟာကြီးကို ဖိမိနဲ့ခံနိုင်ပြီပေါ့။”

“ညီမလေးမမောပါဘူး ကိုကိုရယ်၊ ကိုကိုလုပ်ပေးထားတာ ကောင်းလွန်းလို့ ဖိမိယူနေတာပါ၊
ကိုကိုလုပ်ချင်ရင်လုပ်တော့လေ၊ညီမလေးကို အားနာမနေပါနဲ့။”

“ဒါဆို ကိုကိုလုပ်တော့မယ်၊ တကယ့်အရသာအစစ်က လီးနဲ့လုပ်မှရတာ ညီမလေးရဲ့၊

နည်းနည်းတော့ အောင့်ခံနော်၊ တစ်ခါနာပြီးရင် နောက်ဘယ်တော့မှမနာတော့ဘူး၊ ကိုကို
ဖြေးဖြေးလေး ချော့သွင်းပေးပါ့မယ်ကွယ်။”

သင်းသင်းဟာ ကျွန်တော်လိုးတော့မယ်ဆိုတာနဲ့ပေါင်လေးကို မသိမသာ ကားပေးပါတယ်၊

အရည်တွေရွဲအိနေတဲ့ စောက်ခေါင်းအဝလေးမှာ လီးတွေပြီးဖိသွင်းလိုက်တော့

ပထမတစ်ခါလောက် မခက်ခဲတော့ဘဲသုံးပုံတစ်ပုံလောက် ရှောကနဲဝင်သွားပါတယ်၊

သင်းသင်းမျက်နှာလေးကတော့ နည်းနည်း ရှုံ့မဲ့နေတုန်းပါပဲ၊ အင်းပေါ့လေ၊ဘယ်လောက်ပဲ
စိတ်တွေထနေပေမယ့် အပျိုစစ်စစ်

စောက်ဖုတ်လေးထဲ လီးအသွင်းခံရတာဆိုတော့ မနာဘဲဘယ်နေပါ့မလဲ။ လီးကို ဖြေးဖြေးချင်း
ချော့ပြီး သွင်းလိုက်၊ထုတ်လိုက် လုပ်ပေးတော့ တဖြေးဖြေးနဲ့ တဝက်လောက်အထိ
ဝင်သွားတယ်။

“နာသေးလား ညီမလေး၊ ကိုကို အတတ်နိုင်ဆုံးချော့လိုးပေးမယ်နော်၊ ခဏလေးအောင့်ခံလိုက်၊
အဆုံးဝင်ပြီးရင် ညီမလေး အရမ်းကောင်းတော့မှာပါ၊သိလား၊”

ပါးစပ်က ချော့ချော့မော့မော့နဲ့ စကားတွေတတွတ်တွတ်ပြောယင်း လီးကိုဖြေးဖြေးချင်း

ညှောင်သွင်းလိုက်တယ်၊ ခုနတုန်းကတစ်ချိထွက်ပြီးသားဆိုတော့သူ့စောက်ခေါင်းထဲမှာ

အရည်တွေရွဲနေတာမို့ ကျွန်တော့်လီးကြီးဟာဖြေးဖြေး

ချင်းတိုးဝင်သွားပါတော့တယ်။နှုတ်ခမ်းတွေကို ငုံ့ခဲလိုက်၊ နို့သီးခေါင်းလေးတွေကိုစိုပေးလိုက်နဲ့
အပေါ်ပိုင်းကိုဆွပေးယင်း အောက်ကကျွန်တော့် လီးကြီးကို ထုတ်လိုက်၊

သွင်းလိုက်နဲ့ သာသာလေး

ဆောင့်ပေးနေတာမို့ မကြာခင်မှာပဲ လီးတစ်ချောင်းလုံးအဆုံးထိ

ဝင်သွားပါတော့တယ်။ကျွန်တော့်လီးရဲ့အရသာကလဲ အထဲရောက်လေပိုရှိလေမို့

အရည်တွေထွက်မသွားအောင် စိတ်ကို မနည်း ထိန်းထား ရပါတယ်။ သင်းသင်းလဲ အရသာတွေ့လာပြီထင်ပါရဲ့။ အောက်ကခံနေယင်း မသိမသာကော့ကော့ပေးလာပါတယ်။ ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းတွေကိုလဲ အငမ်းမရ ပြန်စုပ်နမ်းနေပြီလေ။ “နာနေသေးလား ညီမလေး၊ ခံရတာ ဘယ်လိုနေသေးလဲ။”

“ဟင့်အင်း၊ မနာတော့ဘူးကိုကို၊ ညီမလေးခံနိုင်ပါပြီ။”

“ညီမလေးက မနာတာဘဲပြောတယ်၊ ကောင်းရောမကောင်းဘူးလား၊”

“ဟင်း၊ ကိုကိုကလဲ ရှက်စရာတွေ မေးနေပြန်ပြီ၊ ကောင်းလို့ ညီမလေးက ငြိမ်ခံနေတာပေါ့၊ ဒါတောင်မသိဘူးလား၊”

“သိတော့သိတာပေါ့၊ ညီမလေးပါးစပ်က ဖွင့်ပြောတာ ကြားချင်လို့ တမင်မေးတာ၊ ဟင်း ဟင်း၊” စကားတွေပြောနေပေမယ့် လိုးတာ၊ ဆောင့်တာကိုတော့ တစ်ချက်ကလေးမှ မလျော့ပါဘူး။ အရှိန်ကို မသိမသာတင်ပြီး ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်ဆောင့်ထဲပေးနေလိုက်တယ်။ တစ်ခါတစ်ခါများ လီးကို ထိပ်ဖျားရောက်တဲ့အထိ ဆွဲဆွဲထုတ်ပြီး ဆောင့်ချလိုက်တာ သင်းသင်းခမျာ အင့်ကနဲ၊ အင့်ကနဲ

အသံတွေထွက်လာရှာပါတယ်။ အချက်(၅၀)လောက်ဆက်တိုက် ဆောင့်ထဲပေးလိုက်တော့၊

“ဆောင့်၊ ကိုကို၊ ဆောင့်ဆောင့်၊ နာနာလေးဆောင့်ပေးပါကိုကိုရယ်၊ ညီမလေး အရမ်းကောင်းနေပြီ။”

မနေတတ်တော့ဘူး၊ အားအား၊ ထွက်၊ ထွက်ကုန်ပြီ ကိုကိုရဲ့၊ ဟင်းဟင်း၊” သင်းသင်းဟာ ကျွန်တော့်ကို မလွတ်တမ်းဆွဲဖက်ထားရင်း အောက်ကနေကော့ကော့ခံနေရှာပါတယ်။ ကျွန်တော့် လီးတစ်ချောင်းလုံးကိုလဲ စောက်ခေါင်းထဲကဆွဲညှစ်သလို ခံစားနေရတာမို့ စိတ်ကိုဘယ်လိုမှထိန်းမထားနိုင်တော့ဘဲ လီးကိုအဆုံးထိ ဖိကပ်ဆောင့်ချပြီး သုတ်ရည်တွေကို ပန်းထုတ်ပေးလိုက်ပါတော့တယ်။

“ကောင်းလိုက်တာ ကိုကိုရယ်၊ ဘယ်လိုပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး၊ ဟင်း၊”

“ကိုကိုလဲ သိပ်ကောင်းတာပဲကွယ်၊ ညီမလေးကကိုကို့ကိုစိတ်တိုင်းကျ အလိုးခံပေးလို့ အရမ်း ကျေးဇူးတင်တယ်၊ သိလား၊”

အရည်တွေထွက်သွားပြီးလို့ နည်းနည်းပျော့နေတဲ့လီးကို စောက်ဖုတ်ထဲကမချွတ်ဘဲ စိမ်ထားရင်းနှစ်ယောက်သား တွတ်ထိုးနေကြတယ်။

စကားပြောယင်းလက်တွေကနို့နှစ်လုံးကို တစ်လှည့်စီ ပွတ်ချေပေးနေတာပေါ့၊ အရသာက သိပ်ကောင်းတာမို့ မကြာခင်မှာပဲစောက်ဖုတ်ထဲက

လီးကြီးက ပြန်တောင်မတ်လာတာပေါ့။

“ဟင်၊ ကိုကို့ဟာကြီးက ပြန်တောင်လာပြန်ပြီ၊ ဘာလဲ၊ ကိုကိုက မဝသေးလို့လား။”

“အခုမှ တစ်ချိပ်လုပ်ရသေးတာ၊ ဘယ်လုပ်လို့ ဝမှာလဲ ညီမလေးရဲ့၊ ကိုကိုက ညီမလေးသိပ်မောနေမှာကို အားနာလို့ ကျိတ်မှိတ်နေရတာ၊ မသိဘူးလား၊”

“ဪ ဟင်၊ ကိုကိုကလဲ ညီမလေးကိုများ အားနာနေရသေးတယ်၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်ရောပေါ့၊ ကဲ၊ ကိုကိုဘယ်နှစ်ခါ ထပ်လုပ်အုံးမလဲ၊ အားမနာနဲ့ ပြော။”

“ညီမလေးက ခံနိုင်မယ်ဆိုရင် တစ်ညလုံး လုပ်ချင်တာပေါ့၊ ညီမလေးရဲ့။”

“အံ့မယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ မခံနိုင်ရမှာလဲ၊ ကိုကိုကလုပ်ရတာ၊ ညီမလေးက ဇိမ်နဲ့ အောက်ကခံနေမှာပေါ့၊ ကဲ၊ ကိုကို လုပ်ချင်သလိုလုပ်၊ ညီမလေးရအောင် ခံပြမယ်။”

ရှုံးတဲ့လူက မနက်ကျရင် မုန့်ဟင်းခါးဝယ်ကျွေးကြေးလောင်းမလား”

ဒီလောက်လီးကြီးနဲ့ ပယ်ပယ်နယ်နယ် အလိုးခံပြီးတာတောင်

ကလေးစိတ်မပျောက်သေးဘဲမုန့်ဟင်းခါးကျွေးကြေး အလောင်းအစားလုပ်ပြီးစိမ်ခေါ်နေတဲ့

သင်းသင်းကို ဒီည အပီလိုးပြလိုက်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး တောင်မတ်နေပြီဖြစ်တဲ့

လီးကြီးကိုအသာဆွဲချွတ်လိုက်တော့ ‘ဖွတ်’ ကနဲမြည်သံ ထွက်လာပါတယ်။ အဲဒီညက

ကုတင်စောင်းမှာတင်ပြီးတစ်ချီဆောင့်ကြောင့်မုဆိုးထိုင်နဲ့တစ်ချီ၊ နောက်ဆုံးမှာ လေးဘက်

ထောက်ကုန်းခိုင်းပြီး တစ်ချီ၊နောက်ထပ်သုံးချီ ထပ်လိုးပစ်လိုက်တယ်။သင်းသင်းကလဲ

ခံကောင်းကောင်းနဲ့ မညည်းတမ်းခံသလို ကျွန်တော်ကလဲ

လိုးလို့ကောင်းကောင်းနဲ့လီးကိုတောင်ပြန်မချွတ်ဘဲ လိုးနေလိုက်ကြတာဟာနောက်ဆုံး

အချီလိုးပြီးချိန်မှာ မိုးတောင်လင်းနေပါပြီ။

နောက်နေ့မှာအိပ်ယာက ကိုးနာဂီလောက်မှနိုးကြတယ်။အန်တီထားကတော့ ဈေးသွားနေပါပြီ။

သူလဲ ညကတစ်ညလုံး အလိုးခံခဲ့တော့ အိပ်ယာထနောက်ကျနေလို့

ခုမှဈေးကိုအမှီပြေးသွားပုံရတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒီနေ့ဖေဖေပြန်လာတော့မှာမဟုတ်လား၊

ဖေဖေအတွက် ဟင်းတွေဘာတွေချက်ဖို့ဈေးသွားဝယ်ရတော့မှာပေါ့၊ ဖေဖေ အရက်နဲ့

မြည်းဖို့ ကြော်ရ၊ လှော်ရတော့မှာပေါ့၊ ဖေဖေက ညတိုင်းအိမ်မှာပဲ အရက်ကို အေးအေးဆေးဆေး

သောက်တတ်တာကိုး။ ကျွန်တော်နဲ့သင်းသင်းကတော့ နားလည်မှု

တစ်ခုယူလိုက်ကြတယ်။ ကိုဇော်နဲ့ဖြစ်နေတဲ့ကိစ္စကိုနှစ်ယောက်စလုံး

ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေလိုက်ကြမယ်၊ ကျွန်တော်တို့က ဖွင့်ပြောလိုက်ရင်လဲ ပြဿနာတွေတက်ပြီး

အိမ်ထောင်စုတစ်ခုလုံး ပြိုကွဲသွားမှာမဟုတ်လား။ည(၆)နာရီလောက်မှာ

ဖေဖေပြန်ရောက်လာတယ်။

အန်တီထားကတော့ သူ့ထုံးစံအတိုင်း “ကိုကြီး” “ကိုကြီး” နဲ့နဲ့နေတာပေါ့၊ ဘာမှမသိရှာတဲ့

ဖေဖေကလဲ သူ့မယားလေးကိုအပြတ်ကြင်နာနေတာပေါ့လေ၊ ကျွန်တော်တို့မောင်နှမ

နှစ်ယောက်ကလဲ အလိုက်သိသိနဲ့ စောစောပဲ အိပ်ယာဝင်လိုက်ကြတယ်၊ မကြာခင်မှာပဲ

ဧည့်ခန်းထဲမှာ အသံတွေတိတ်ဆိပ်သွားတာမို့ ဖေဖေတို့လဲအိပ်ခန်းထဲ ရောက်နေပြီဆိုတာ

သိလိုက်တယ်။ အိပ်ယာပေါ်မှာ ငြိမ်နေရာကကျွန်တော်လူးလဲထလိုက်တော့ သင်းသင်းက

ကျွန်တော့်လက်ကို လှမ်းဆွဲလိုက်တယ်။

“ကိုကို၊ဘယ်သွားမလို့လဲ” ဖေဖေနဲ့အန်တီထားတို့ကို သွားချောင်းမယ့်

ကျွန်တော့်စိတ်ကူးကိုပြောမပြချင်ပေမယ့် မပြောရင်လဲ မဖြစ်တာမို့ဖွင့်ပြောပြလိုက်ရတယ်။

“ကောင်းပါ့မလား ကိုကိုရယ်၊ တော်ကြာ မေမေတို့သိသွားရင် မကောင်းဘူးနော်”

“မသိနိုင်ပါဘူး ညီမလေးရဲ့၊ မာမိက ဖေဖေတစ်ယောက်လုံး ရှိနေရက်နဲ့

ကိုဇော်နဲ့ဖြစ်တာဆိုတော့ဖေဖေမှာ ဘာများ အားနည်းချက်ရှိနေလို့လဲဆိုတာ သိချင်လို့

ကိုကိုကသွားကြည့်မှာပါ။”ယောက်ျားနဲ့မိန်းမ ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့

လိုးကြတာကိုချောင်းကြည့်ချင်နေတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ဝါသနာကို သင်းသင်းရိပ်မိသွားမှာစိုးလို့

အရှက်ပြေရှင်းပြလိုက်မိတယ်။အဲဒီလိုရှင်းပြလိုက်ကာမှ အခြေအနေကပိုဆိုးသွားပါတယ်။

“ဟုတ်တယ်နော်၊ မေမေကအဲဒီလို ဘာလို့လုပ်တာလဲ မသိဘူး၊ ကိုကိုကြည့်ရင်

ညီမလေးလဲလိုက်ကြည့်မယ်၊ မနေ့ညကလိုပဲ အတူတူ သွားချောင်းကြတာပေါ့။”

ဒီလိုနဲ့ပဲ ကျွန်တော်တို့မောင်နှမနှစ်ယောက်မနေ့ညကချောင်းခဲ့တဲ့နေရာကို ရောက်သွားပြန်

တာပေါ့၊ အပေါက်လေးက ချောင်းကြည့်လိုက်တော့
ကုတင်ပေါ်မှာဖေဖေနဲ့ အန်တီထားတို့ နှစ်ယောက်စလုံး ကိုယ်လုံးတီးနဲ့
တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ အန်တီထားဟာ ဖေဖေ မျက်နှာပေါ်တက်ခွပြီး ဘာဂျာအမှုတ်ခံနေယင်း
ဖေဖေရဲ့တောင်မတ်နေတဲ့လီးတန်ကြီးကို အားရပါးရ စုပ်ပေးနေပါတယ်။
'စစ်စတီနိုင်ငံ' ပုံစံလုပ်နေကြတာပေါ့ဗျာ၊ ဖေဖေလီးကလဲ တကယ့်စံချိန်မှီလီးကြီးပါပဲ။
ပြောမယ်ဆိုရင် ကိုဇော့လီးထက်တောင်ပိုကြီးပါသေးတယ်။ ဒါတောင် အန်တီထားက
လင်ငယ်နေတာကိုတော့ ကျွန်တော်လဲ စဉ်းစားလို့ မတတ်တော့ပါဘူး။ ဖြစ်နိုင်တာက
အန်တီထားဟာ နှာသိပ်ကြီးတဲ့ မိန်းမဆိုတော့ ဖေဖေတစ်ယောက်ထဲကလိုးလိုးပေးနေတာကို
အားမရဘဲ အမြဲတမ်းအလိုးခံချင်နေလို့

ကိုဇော့လို အလိုးသန်တဲ့လူမျိုးကို လိုက်ရှာပြီး ကုန်းနေတာပဲဖြစ်မှာပါ။ ဒါကြောင့်လဲ
ဟိုဘက်အိမ်ကမဝင်းဝင်းနဲ့ ဖြစ်နေတာကို သိသိကြီးနဲ့ တောင် ပေါ်တင်ကြီးအိမ်မှာ
ခေါ်ပြီး ကုန်းနေတာဖြစ်မှာပေါ့။ အခုလဲ ဖေဖေလီးကြီးကို စုပ်ပေးပြီး
သူ့စောက်ဖုတ်ကို အရက်ခံနေယင်း စိတ်တွေသိပ်ထလာလို့ နဲ့တူပါရဲ့။
ဖေဖေရဲ့တောင်မတ်နေတဲ့လီးကြီးကို ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ နောက်ပြန်ကိုင်ပြီး သူ့ရဲ့ပြုအာနေတဲ့
စောက်ပတ်အဝမှာ သေချာတော့ပြီး ဖိချလိုက်တယ်။ မိန်းမက အပေါ်က တက်လိုးတဲ့
သဘောမျိုးပေါ့။ အပေါ်ကနေပြီး တစ်ချက်ချင်းကို ဆောင့်ဆောင့်ထဲနေတာ ရင်တုန်ဖို့
တောင်ကောင်းတယ်။

“ကောင်းလိုက်တာ ကိုကြီးရယ်၊ ကိုကြီးဟာကြီးနဲ့ သုံးရက်လောက်ဝေးနေရတော့ အခုအရမ်းလိုးလို့
ကောင်းနေတာပေါ့။ နို့တွေကိုဆွဲပေးပါအုံး၊ နာနာလေး
ဆွဲပါကိုကြီးရဲ့၊ ထားပြီးတော့မယ်၊ ပြီးတော့မယ်၊ အင်း၊ ဟင်း၊”

အန်တီထားဟာ ပါးစပ်က အဆက်မပြတ်ညည်းညူယင်း ဖေဖေရဲ့
လီးတုတ်တုတ်မဲမဲကြီးကို ဒစ်ထိပ်ဖျားရောက်တဲ့အထိ ဆွဲဆွဲထုတ်ပြီး အချက်
(၃၀)လောက်ဆက်တိုက်ဆောင့်လိုးပြီး အရည်တွေ
ပန်းထွက်သွားဟန်တူပါတယ်။ ဖေဖေ ကိုယ်ပေါ်ကို မှောက်ရက်ကပ်ချလိုက်ပြီး တအီးအီး၊
တအားအား ညည်းညူယင်း အောက်ပိုင်းက သူ့ဖင်ကြီးနဲ့ တအားကျိတ်ပွတ် နေပါတော့တယ်။
ဖေဖေကိုယ်တိုင်လဲ

အောက်ကနေ သူ့လီးကြီးနဲ့ ကော့ကော့ ဆောင့်တင်ပေးနေယင်း
အရည်တွေကို ပန်းထုတ်ပေးနေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကိုကျောပေးထားတာမို့ အန်တီထားရဲ့
လီးဝင်နေတဲ့စောက်ဖုတ်ကြီးထဲက အရည်တွေ တပွက်ပွက်နဲ့ စီးကျနေတာကို
သေသေချာချာ မြင်နေရပါတယ်။ အမေဖြစ်တဲ့ အန်တီထားတစ်ယောက် နှာတွေကြွပြီး
ပက်ပက်စက်စက် တက်လိုးနေတာကို ကြည့်ယင်း သင်းသင်းလဲ
စိတ်တွေအတော်ထနေပြီထင်ပါတယ်။ သူ့ကိုယ်လုံးလေးဟာ သိသိသာသာကို တုန်ယင်နေပါတယ်။
ဖင်ကိုလဲ နောက်ကိုပင့်ပြီး ပစ်ပစ်ပေးနေပါတယ်။ ကျွန်တော် သိတာပေါ့၊ အမေတူသမီး
သင်းသင်းတစ်ယောက် နှာစိတ်တွေ အကြီးအကျယ် ထရွနေပြီလေ။ ဒီကိစ္စကတော့
ကျွန်တော့်ဘက်က ဖြေရှင်းပေးရမယ့်ကိစ္စမို့ သင်းသင်းရဲ့ထမိကို
နောက်ဘက်က အသာဆွဲလှန်လိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ပုဆိုးကို ဖြေချယင်း တောင်မတ်နေတဲ့လီးကို
သင်းသင်းရဲ့အရည်တွေစွဲစိုနေတဲ့စောက်ပတ်အဝမှာ အသာတော့ပြီး မတ်တပ်ဆော်တဲ့ပုံစံနဲ့ လီးကို
ဖိသွင်းချလိုက်ပါတယ်။

“အိုး၊ကိုကိုရယ်။ကောင်း၊ ကောင်းလိုက်တာနော်၊ အင်း၊ဟင်း၊အို၊ကိုကိုရယ်” ညည်းသံသဲ့သဲ့လေး ထွက်လာပြီး

သင်းသင်းဟာချောင်းကြည့်နေတဲ့အပေါက်က မျက်လုံးကိုအသာခွာပြီး လက်နှစ်ဘက်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ် ထောက်လိုက်ပါတယ်။ မတ်တပ်ရပ်ပြီး ဖင်ကုန်းယင်းနဲ့ အလိုခံတဲ့အနေအထားပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်လဲ လီးထဲက စိမ့်နေအောင်ကောင်းနေပြီမို့ စိတ်ကိုဘယ်လိုမှ ထိန်းမထားနိုင်တော့ဘဲ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲလိုဆောင့်နေမိပါတယ်။

“အို၊ အိုး၊ ကိုကိုရယ်၊ ဆောင့်ပါ၊ နာနာဆောင့်ပေးပါ၊ ညီမလေး သိပ်ကောင်းနေပြီ ကိုကိုရဲ့၊ ဆောင့်၊ကိုကို၊ ဆောင့် ဆောင့်၊ ညီမလေးပြီးတော့မယ် ကိုကိုရဲ့၊ အား၊

အား၊ ထွက် ထွက်ပြီကိုကို၊ ညီမလေး ထွက်ပြီ၊ သိ၊ သိရဲ့လား၊အား အား၊’အသံတိုးတိုးနဲ့

ညည်းပြောလေးပြောယင်းစောက်ခေါင်းထဲက အရည်တွေ အံထွက်လာတာမို့ ကျွန်တော်လဲစိတ်ကိုဘယ်လိုမှမထိန်းနိုင်တော့ဘဲ လီးကိုအဆုံးထိဖိကပ်ထိုးသွင်းပြီး ပီးကျွန်တော့်လရည်တွေကိုအားရပါးရပါးရုန်းထုတ်ပေးလိုက်မိပါတယ်။ နှစ်ယောက်စလုံးပြိုင်တူဆုံပြီး ပြီးသွားကြတာမို့ အစိမ့်နေအောင် ထူးထူးခြားခြား အရသာတွေ ခံစားကြရပါတယ်။

သင်းသင်းရဲ့ကြောပြင်ကို အသာမေးပြီး နားနေ ချိန်မှာ လီးထဲကလက်ကျန်လရည်တွေက တစစ်စစ်နဲ့ စိမ့်ထွက်နေတုန်းပါပဲ။ လက်နှစ်ဘက်က နို့တွေကို ဆုပ်ချေနေယင်း ဖြေးဖြေးလေးကပ်ညှောင့်ပေးတော့ နှစ်ယောက် စလုံးရဲ့ လီးနဲ့ စောက်ဖုတ်ထဲက အရည်တွေဟာ သင်းသင်းရဲ့စောက်ပတ်လေးထဲကနေ ကြမ်းပြင်ပေါ်ကို တပေါက်ပေါက်နဲ့ စီးကျနေပါတော့တယ်။

ဖေဖေကလဲ တော်တော်ကို အလိုသန်တဲ့လူပါ။ ခဏနားပြီးတာနဲ့ နောက်တစ်ချိလုံးဖို့ စိုင်းပြင်း တော့တာပဲ။

ဒီတစ်ချိမှာ အန်တီထားကို ကုတင်စောင်းပေါ်မှာပက်လက်တင်ပြီးဖေဖေက ကုတင်အောက်က မတ်တပ်ရပ်လိုတာပါ။ ဖြဲကားထားတဲ့ အန်တီထားရဲ့ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ပုခုံးပေါ်ထမ်းတင်ပြီးပြအာနေတဲ့ စောက်ဖုတ်ကြီးကို ဖေဖေလီးကြီးနဲ့ အားရပါးရဆောင့်ဆောင့်လိုနေတဲ့မြင်ကွင်းဟာ တကယ့်ကိုကြည့်လို ကောင်းလှပါတယ်။

“အား၊ အမယ်လေး၊ ကောင်းလှချည် လားကိုကြီးရယ်၊ ထားကို ဘယ်လိုများလုပ်ပေးနေတာလဲ၊ ဒီမှာကောင်းလွန်းလို့ သေတော့မယ်။”

“ရိုးရိုးလုပ်တာပဲကွယ်၊ ဘာများထူးခြားနေလို့လဲ၊ ပြောပါအုံး၊”

“ဘာရိုးတာလဲ၊ ကိုယ် လီးကိုကိုယ်ပြန်ကြည့်ပါအုံး၊ ဒီလောက် စိမ်ပြေနေပြေ မွေလိုးနေတာခံရတဲ့လူက ကော့နေတာပေါ့၊ ဟင်း၊”

အန်တီထား ပြောမှ သတိထားကြည့် မိတယ်။ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဖေဖေလိုတာက လီးကိုတစ်ချောင်းလုံး ဆွဲဆွဲထုတ်ပြီး လီးပြန်သွင်းတဲ့အခါ ခါးကိုနွဲ့ပြီး၊ နွဲ့ပြီး သွင်းနေ တာကိုး၊ ခါးနွဲ့သွင်းတာဆိုတော့ စောက်ပတ်ထဲဝင်တဲ့လီးကလဲ စောက်ခေါင်းတစ်ခုလုံးကို မွေပြီးဝင်သွားတာပေါ့။ တကယ့်ကို ထိချက်ပြင်းတဲ့ လိုးနည်းပါပဲ။ ကျွန်တော် အရမ်းသဘောကျသွားတာမို့ အဲဒီလိုမွေလိုးတဲ့ လိုးနည်းနဲ့ သင်းသင်းကို လိုးဖို့ စီစဉ်လိုက်တယ်။ အသံမထွက်ဘဲလက်ဟန်၊ ခြေဟန်နဲ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာလှအိပ်ပေးဖို့ သင်းသင်းကို အမူအယာ ပြလိုက်တော့ အရိပ်ပြရင်၊ အကောင်မြင်တဲ့ သင်းသင်းဟာ ကြမ်းပြင်ပေါ်

အသာလှဲချလိုက်ပါတယ်။ သူ့ထမီလေးကို အသာမတင်ပြီး ပုဆိုးကိုဖြေ
ချယင်း သူ့ကိုယ်လုံးလေးပေါ် ထပ်အိပ်ချပြီး တောင်မတ်နေတဲ့လီးကို တော့သွင်းလိုက်တယ်။
အတုမြင် အတတ်သင်ဆိုတဲ့
အတိုင်း ဖေဖေလိုးနည်းကို အတုယူပြီး ခါးကိုနွဲ့ပြီး လီးတစ်ချောင်းလုံးမွေမွေပြီး
သွင်းပေးလိုက်တာပေါ့။ စောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲကို လီးကြီးနဲ့ မွေလိုးရတဲ့
အရသာဟာ ဘယ်အရသာနဲ့မှ မတူအောင်ကို ကောင်းလွန်းလှတာမို့ ကျွန်တော်ဟာ
လီးရဲ့အထိအတွေ့အရသာကိုခံစားယင်း အချက်(၅၀)ကျော် လိုက်ဆက်တိုက်
ဆောင့်လိုးချလိုက်ပါတယ်။

“အင်း၊ဟင်း၊ ဆောင့် ကိုကို၊ ဆောင့် ဆောင့်၊ညီမလေး ပြီး၊ပြီး၊ ပြီးတော့မယ်၊
သိပ်ကောင်းတာပဲကိုကိုရယ်၊အရမ်းကိုထိတာပဲ၊ သိ၊ သိလား၊”
သင်းသင်းဟာ နားနားကပ်ပြီး တိုးတိုးလေး ညည်းရှာပါတယ်။ ကျွန်တော့်လီးကြီးကို
ထုတ်လိုက်၊သွင်းလိုက်နဲ့ သုံးကြိမ်လောက်ဆက်တိုက်ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်ပေးလိုက်ပြီး
လရည်တွေပန်းထွက်ချိန်မှာ လီးတစ်ချောင်းလုံး အဆုံးထိ ဖိကပ်ပြီးလရည်တွေကိုသင်းသင်းရဲ့
သားအိမ်ထဲရောက်အောင် အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ပန်းထုတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။

“အိုး၊ကျွတ် ကျွတ်၊ ကောင်းလိုက်တာကိုကိုရယ်၊ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းတောင်
မပြောတတ်တော့ပါဘူး၊ အင်းဟင်း ဟင်း”
တိုးတိုးလေး ညည်းပြော ပြောနေတဲ့သင်းသင်းရဲ့ ပေါင်တန်နှစ်ချောင်းကို အစွမ်းကုန်ဆွဲကားပြီး
ပြဲကားထွက်လာတဲ့ သူ့စောက်ဖုတ်လေးကို လရည်တွေ တစ်မိမိမိ
ထွက်နေတဲ့ လီးကြီးနဲ့ ဆက်တိုက်ဆောင့်လိုးရတာ သိပ်ကိုအရသာရှိ လှပါတယ်။ ပြွတ်'ပြွတ်'နဲ့
အသံတွေ ထွက်နေသလို သင်းသင်းရဲ့စောက်ခေါင်းထဲက ထွက်ကျလာတဲ့ ကျွန်တော်တို့
နှစ်ယောက်ရဲ့ သုတ်ရည်တွေဟာလဲသင်းသင်းရဲ့ ဖင်ကြားကနေ ကြမ်းပြင်ပေါ်ကို
တစ်မိမိယိုစီးလို့နေပါတော့တယ်။ နှစ်ယောက်သား အမောဖြေပြီးလို့ဖေဖေတို့ အိပ်ခန်းထဲ
ပြန်ချောင်းလိုက်ကြတော့ ပွဲကပြီးနေပါပြီ။ ကုတင်ပေါ်မှာ နှစ်ယောက်သား ဖက်ပြီး
အနားယူနေကြပြီလေ။သင်းသင်းကို အသာလက်တို့ခေါ်ပြီး အိပ်ခန်းထဲ ပြန်ခဲ့ကြတယ်။
အိပ်မပျော်ခင်မှာ သင်းသင်းကလာဆွနေတာနဲ့ သူ့ကျေနပ်သွားအောင် လေးဘက်ထောက်ပြီး
တစ်ချီလိုးပေးလိုက်ပါသေးတယ်။ တကယ်နှာကြွတဲ့ကောင်မလေးပါပဲ။ တစ်ညလုံးလိုးရင်
တစ်ညလုံးခံမယ်ဆိုတဲ့အစားမျိုးပါပဲဗျာ။

နောက်နေ့ကျတော့ မနက်(၈)နာရီကျော်မှကျွန်တော်အိပ်ယာကနိုးတယ်။ သင်းသင်းက
မနက်ပိုင်းဆိုတော့ (၇)နာရီကျောင်းချိန်အမှီ
ထသွားပြီပေါ့။ကျွန်တော်ကနေ့လည်(၁၂)နာရီမှတက်ရမှာမို့ အေးအေးဆေးဆေးပါပဲ။ဖေဖေလည်း
ရူးသွားနေပါပြီ။ထမင်းစားခန်းထဲမှာ ကော်ဖီသောက်နေတုန်းအန်တီထားတစ်ယောက်
ထမီရင်ရှားနဲ့ဝင်လာတယ်။ရေချိုးပြီး ခေါင်းလျော်လာတယ်နဲ့တူပါရဲ့။ ဆံပင်တွေကိုတဘက်နဲ့
စိမ်ပြေနေပြေသုတ်နေတယ်။ လက်နှစ်ဘက်ကို
စုံမြှောက်ပြီးသုတ်နေတာမို့ ရင်ရှားထားတဲ့ ထမီပါးပါးအောက်မှာ ဖွံ့ဖြိုးထွားကျိုင်းတဲ့
ကိုယ်လုံးအလှဟာ အထင်းသား ပေါ်နေတာပေါ့။ ဒီကိုယ်လုံးကြီးကို မြင်တော့
နှစ်ညဆက်တိုက်ချောင်းကြည့်ခဲ့ရတဲ့ အန်တီထားရဲ့ ဝစ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးကြီးနဲ့ ပြဲအာနေတဲ့

စောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်း

မိုးမိုးကြီးကို မျက်စိထဲပြန်မြင်ယောင်ပြီး လီးတောင်လာမိတယ်။ အရင်တုန်းကတော့ ဖေဖေမိန်းမပါလားဆိုတဲ့ အသိနဲ့ အမေရင်းလိုပဲ သဘောထားခဲ့ပေမယ့် ကိုဇော်နဲ့ ပက်ပက် စက်စက် အလိုခံနေတာ မြင်ပြီးကတည်းက ကျွန်တော့်စိတ်ဓါတ်တွေလဲ ပြောင်းလဲသွားပါပြီ။ ကိုဇော်တောင်မှလာလာလိုးနေသေးတာပဲ။ ငါလဲ အခွင့်အရေးရရင်လိုးပစ်လိုက်မယ်လို့ စိတ်ထဲက ကျိတ်ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပါပြီ။ အန်တီထားဟာ ကျွန်တော့်မျက်နှာကို စူးစူးရဲ့ရဲ့ စိုက်ကြည့်နေပါတယ်။ သူ့ကြည့်ရတာ တစ်ခုခုကိုမေးချင်နေပေမယ့် မေးဖို့ခက်နေပုံရပါတယ်။ သင်းသင်းကိစ္စများ ရိပ်မိသွားပြီလားလို့ ကျွန်တော်စိတ်ပူနေတုန်းမှာပဲ။

“ကျော်ကျော်၊ သား ညက ဘယ်အချိန်အိပ်တာလဲ။”
တစ်ခုခုတော့ ထူးခြားနေပြီဆိုတာ သိလိုက်ပါပြီ။
“ဪ၊ ညက ကျောင်းစာတွေလုပ်နေလို့ (၁၁)နာရီလောက်မှ အိပ်ပျော်တယ်။ မာမီရဲ့။”
အန်တီထားက အားရပါးရ ရယ်နေပါတော့တယ်။

ကျွန်တော့်အဖြေစကားက သူ့အတွက် ပြက်လုံးတစ်ခုဖြစ်နေပုံပါပဲ။
“ကျောင်းစာတွေ လုပ်နေတယ်။ ဟုတ်လားကျော်ကျော်၊ ကဲ၊ ဒီမှာ လာကြည့်စမ်းပါအုံး။”
အန်တီထားဟာ စပ်ဖြဲဖြဲနဲ့ ရယ်ယင်း ကျွန်တော့် နားရွက်ကိုဆွဲပြီး သူတို့အိပ်ခန်းဘက်ကို ဆွဲခေါ်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ချောင်းကြည့်နေကြ နေရာကိုရောက်တော့ နံရံကအပေါက်နေရာကို လက်ညှိုးညွှန်ပြပြီး။
“ဒီအပေါက်တွေက ဘာလုပ်တာလဲ၊ ကျော်ကျော်။”
“ဘယ်သိမှာလဲ မာမီရဲ့၊ သူ့ဟာသူ နဂိုထဲကပေါက်နေတာဖြစ်မှာပေါ့။”

အန်တီထားဟာ အားရပါးရ ရယ်နေပါတော့တယ်။ ပြီးမှကြမ်းပြင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး။
”ဒါဖြင့်၊ ဒါတွေက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ရှင်းပြစမ်းပါအုံး။”

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ထိတ်ကနဲ ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ညက ကျွန်တော်နဲ့ သင်းသင်းဒီနေရာမှာ လိုးကောင်းကောင်းနဲ့ လိုးထားကြတာ အရည်တွေကဗွက်ထနေတယ်။ အခုချိန်ထိ အရည်တွေက ခြောက်မှမခြောက်သေးဘဲ ကိုး။
“မာမီကို မှန်မှန်ပြောစမ်း ကျော်ကျော်၊ ဒါ သားလက်ချက်မဟုတ်လား။”

ခုမှစိတ်နည်းနည်းအေးသွားပါတယ်။ အန်တီထားဟာ ကျွန်တော်နဲ့ သင်းသင်းတို့ ဖြစ်ကြတာကို သိလို့ စစ်မေးနေတာမှ မဟုတ်ဘဲလေ။ ဒီကိစ္စလောက်ကတော့ ကျွန်တော်ရှင်းတတ်ပါတယ်။
“ဟုတ်တယ် မာမီ၊ ဒီအပေါက်ကချောင်း ချောင်းကြည့်ပြီး ကျွန်တော်စိတ်မထိန်းနိုင်လို့ အဲဒါတွေ ထွက်ကုန်တာပါ။”
“ကျော်ကျော်ရယ်၊ နင်ဘယ်က အတတ်ကောင်းတွေ တတ်နေတာလဲ၊ ဟင်း။” အန်တီထားဟာ ကျွန်တော့်ဗိုက်ခေါက်ကို ဆွဲလိမ်ယင်း ဆူလိုက်ပါတယ်။ နာလွန်းလို့ ကိုယ်ကိုတွန့်လိမ် လိုက်တဲ့အချိန်မှာ ပုဆိုးထဲကတောင်မတ်နေတဲ့ လီးကြီးဟာရမ်းခါနေပါတယ်။ ဒါကို

အန်တီထားလဲ သတိထားမိတယ်နဲ့ တူပါရဲ့၊ အရွယ်နဲ့ မလိုက်အောင် ထွားကျိုင်းနေတဲ့ ပုဆိုးအောက်က လီးကြီးကို တအံ့တဩနဲ့ ငေးကြည့်နေပါတော့တယ်။

“ဟဲ့၊ ကျော်ကျော်၊ ငါမေးနေတာ မကြားဘူးလား၊ နင်ဘာဖြစ်လို့ အဲဒါတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ၊ နင် အရွယ်လေးနဲ့ ဒါတွေဘယ်ကတတ်နေတာလဲ၊ မှန်မှန်ပြောစမ်း၊”

မိုက်ခေါက်ကို တအားအဆွဲခံထားရတာမို့ အရမ်းနာနေတာကြောင့် စိတ်တိုတိုနဲ့ ပြောချလိုက်မိပါတယ်။

“မာမီသင်ပေးလို့ တတ်တာပေါ့၊ မာမီနဲ့ ကိုဇော်ဖေဖေ

ခရီးထွက်တဲ့ ညတွေမှာ လုပ်ကြတာတွေကြည့်ပြီး စိတ်ထဲလွန်းလို့ ဒါတွေလုပ်တတ်နေတာပေါ့၊ မနေ့ညကလာကြည့်တာကလဲ ဖေဖေက လူစဉ်မမှီပဲ ပန်းသေနေလို့ မာမီက ကိုဇော်နဲ့ အဲဒီလို အလုပ်ခံနေတာလားဆိုတာ သိချင်လို့ တမင်လာကြည့်တာ၊ ဖေဖေလဲ တကယ်သန်တဲ့ လူပါဗျာ၊ ဖေဖေဟိုဟာက ကိုဇော်ဟာထက်တောင်ကြီးသေးတယ်၊ ဒါလောက်ကြီးတာကြီးကို ရထားတာတောင် မာမီက မကျေနပ်နိုင်ဘူးလား၊”

ကျွန်တော့်စကား မဆုံးသေးခင်မှာ အန်တီထားတစ်ယောက် မျက်စိမျက်နှာတွေ အကြီးအကျယ် ပျက်နေပါပြီ။

”ဟင်၊ နင် နင် အဲဒီကိစ္စတွေ နင့်အဖေကို ပြောပြလိုက်ပြီလား၊”

ကျွန်တော်အားရပါးရရယ်ချလိုက်မိပါတယ်၊ ဒီတစ်ခါ ကျွန်တော့်အလှည့် ရောက်ပြီလေ။

“ဒီနေ့ မနက်မှ ပြောမလို့ စိစဉ်ထားတာ၊ ဖေဖေက ရုံးကို အစောကြီးထွက်သွားလို့ မပြောရသေးပါဘူး၊”

“ကျော်ကျော်ရယ်၊ ဒီကိစ္စဟာ ပေါ့သေးသေးကိစ္စမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကို သားသိပါတယ်ကွယ်၊

သားက သာအဲဒီကိစ္စတွေ ဖွင့်ပြောလိုက်ရင် ပြဿနာတွေ အကြီးအကျယ်

တက်တော့မှာပေါ့၊ မာမီလဲ ဒုက္ခရောက်တော့မှာပေါ့၊ အိုကွယ်၊ သားဖေဖေသာ

ဒီကိစ္စတွေ သိသွားရင် မာမီလဲ ဘဝပျက်တော့မှာပေါ့၊ မာမီကို သနားပါကွယ်၊ ဖွင့်မပြောလိုက်ပါနဲ့၊”

အန်တီထားဟာ မျက်ရည်တွေ အရွှဲသားနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ရင်ခွင်ထဲမှာ ဖက်ထားပြီး

ချော့နေရှာပါတယ်၊ ထမီရင်ရှား ခပ်ပါးပါးအောက်က နို့ကြီးနှစ်လုံးဟာ ကျွန်တော့်

မျက်နှာနားမှာ ထိတစ်ချက်၊ ထိတစ်ချက်ဖြစ်နေတာမို့ နို့ကြီးတွေကို ဆွဲကိုင်ချင်စိတ်တွေ

တဖွားဖွားပေါ်နေသလို လီးကလဲ တားမရ၊ ဆီးမရဖြစ်ပြီး တောင်မတ်နေပါတော့တယ်။

ဖြစ်ချင်တော့တောင် နေတဲ့လီးက အေးအေးမနေဘဲ ကျွန်တော့်ကို ပွေ့ဖက်ထားတဲ့

အန်တီထားရဲ့ စောက်ဖုတ်ကြီးနဲ့ သွားသွားထိုးမိနေတာမို့ လက်ကို မသိမသာ အောက်ချပြီး

လီးကို ပေါင်ကြားထဲ ဆွဲညှပ်ထားလိုက်ရတယ်။ အန်တီထားကလဲ တော်တော်လျှင်တယ်။

ကျွန်တော့်အခြေအနေကို ရိပ်မိပုံရပါတယ်။ သူ့ညာဘက်ဒူးက ကျွန်တော့်ဒူး နှစ်ချောင်းကြားကို

မသိမသာ တိုးဝင်လိုက်တာနဲ့ ပေါင်ကြားထဲညှပ်ထားတဲ့ လီးကြီးဟာ မတ်ကနဲ

ပြန်ထွက်လာပြန်တာပေါ့၊ လီးကို လက်နဲ့ ပြန်မသိမ်းနိုင်ခင်မှာပဲ အန်တီထားက

ပေါင်ကို ကားပြီး ရှေ့ကို ဖိကပ်လိုက်တာမို့ ကျွန်တော့်လီးကြီးဟာ

အန်တီထားရဲ့ ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာ ညှပ်ရက် ပက်ပင်းမိနေတော့တာပေါ့။

“သား၊ ကျော်ကျော်၊ ဟိုကိစ္စ သားဖေဖေကို သွားမပြောလိုက်ပါနဲ့နော်၊ သားဖြစ်ချင်နေတာ မာမီသိပါတယ်၊ သားကို စိတ်ချမ်းသာအောင် မာမီက အလို

လိုက်ပေးမှာပေါ့၊ အရေးကြီးတာကမာမီတို့ မိသားစုအေးအေးချမ်းချမ်းနေနိုင်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား၊”
ယောက်ျားကျမ်း ကျေနပ်တုံ့
အန်တီထားဟာပါးစပ်ကတောင်းပန်နေယင်းသူ့လက်နှစ်ဘက်နဲ့ ကျွန်တော့် တင်ပါးအချိုင့်တွေကို
ဆွဲညှစ်လိုက်တာမို့ တစ်ကိုယ်လုံးတင်းကနဲဖြစ်သွားပြီးတောင်နေတဲ့
လီးဟာအန်တီထားရဲ့စောက်ဖုတ်ကို အဝတ်တွေ ခံထားတဲ့ ကြားကထပ်ဆောင့်ထိုးလိုက်သလို
ဖြစ်သွားပြန်ပါတယ်။

“ပြောလေ ကျော်ကျော်၊ သားရဲ့ ဖေဖေကိုမတိုင်တော့ပါဘူးလို့ မာမီကို ကတိပေးလေ၊”
အန်တီထားရဲ့ အကိုင်အတွယ်တွေကြားမှာမလှုပ်နိုင်အောင်ဖြစ်နေတာမို့
ကျွန်တော့်အသံတွေတောင်တုန်နေပါပြီ။
“ဟုတ်၊ ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန် ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ်၊ မာမီရယ်၊”
ကျွန်တော့် ကတိစကားကြားရတော့မှ အန်တီထားလဲ စိတ်အေးသွားပုံရပါတယ်၊ သက်ပြင်းချသံ
'ဟင်း'ကနဲ ကြားလိုက်ရတယ်။
“သား၊ ဒီမှာ ခဏစောင့်အုံးနော်၊” အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကို ချက်ချင်း ပိတ်လိုက်သံ
'ဒိန်း'ကနဲကြားလိုက်ရချိန်မှာကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာလဲ 'ဒိန်း'ကနဲ တုန်ခါသွားပါတော့တယ်။
“သား၊ မာမီတို့ အခန်းထဲသွားရအောင်၊ လာလေ၊”
ခုအချိန် ကျမှတော့ ရှက်နေလို့၊ ကြောက်နေလို့ ဘာမှမထူးတော့ပါဘူး၊ အန်တီထားတောင်
သဘောတူနေပြီပဲလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရဲဆေးတင်ပြီး
အိပ်ခန်းထဲကိုခပ်တည်တည်ပဲလိုက်ဝင်သွားမိတယ်။

“သားကလိမ်မာတော့ မာမီက သားကို ဆုချတဲ့အနေနဲ့ သားစိတ်တိုင်းကျနေပေးမယ်၊ သားက
ညတိုင်းညတိုင်းမာမီကိုချောင်းချောင်းကြည့်ပြီး စိတ်ကူးနဲ့ ဖြေသိမ့်နေရတယ်မဟုတ်လား၊ ကဲ အခု
သားစိတ်တိုင်းကျလုပ်ချင်သလိုသာလုပ်ပေတော့၊ မာမီကို ဘာမှအားနာဖို့ မလိုဘူးနော်၊ သိလား။”

အန်တီထားဟာ ရင်ရှားထားတဲ့ ထမီလေးကိုကွင်းလုံးကျွတ်ပုံချလိုက်ပြီး ကိုယ်လုံးတီးနဲ့
ကုတင်ပေါ်လှဲအိပ်ယင်း ကျွန်တော့်ကို ပြုံးပြုံးကြီး စိုက်ကြည့်
နေပါတယ်၊ လူနှစ်ယောက်က တစ်ည တစ်ယောက်စိမ်ပြေနပြေ လိုးကြဆော်ကြတာကိုတောင်
မညည်းမညူဘဲခံခဲ့တဲ့ ကိုယ်လုံးထွားထွားအိအိကြီးကို ကိုယ်တိုင်စိတ်တိုင်းကျ လိုးခွင့်ရတော့မှာမို့
ကျွန်တော့် စိတ်တွေဟာထူးထူးခြားခြား တက်ကြွလို့နေပါတယ်၊ ဒါ့အပြင် အန်တီထားက
ကျွန်တော့်ကို ကလေးလေး တစ်ယောက်လိုသဘောထားပြီး ပါးစပ်ပိတ်သွားအောင်တမင်
အလိုးခံနေတယ်ဆိုတာ သိထားတော့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာမခံချင်စိတ်တွေအလိပ်လိုက်၊
အလိပ်လိုက်ဖြစ်ပေါ်နေပြီး
အန်တီထားတစ်ယောက် လက်မြှောက်အရုံးပေးသွားအောင်လိုးပြလိုက်ချင်စိတ်တွေလဲ
ထူးထူးကဲကဲဖြစ်ပေါ်နေပါတယ်။
ကျွန်တော့် အဝတ်အစားတွေကို ကုတင်ဘေးမှာ ချွတ်ချလိုက်ပြီး ကိုယ်လုံးတီးနဲ့ ကုတင်ပေါ်
လှမ်းတက်လိုက်ချိန်မှာအောက်ကရမ်းခါနေတဲ့ လီးကြီးကိုကြည့်ပြီး အန်တီထားတစ်ယောက်
နည်းနည်းတော့ဖြူသွားပုံရပါတယ်။

“ဟယ်တော့ ၊ သားဟာကြီးက အကြီးကြီးပါလား၊အရွယ်နဲ့တောင် မလိုက်ဘူး၊”
“လီးကြီးတော့ မာမီကို အရသာပိုရှိအောင်လုပ်ပေးနိုင်တာပေါ့၊ မာမီ ဘယ်လိုမျိုးကြိုက်တတ်တယ် ဆိုတာ သိပြီးသားပါဗျာ။” ပါးစပ်ကပြောနေယင်း လက်တစ်ဘက်က နို့ကိုအသာခြေပေးပြီး၊ ကျန်တဲ့ နို့တစ်လုံးကို ပါးစပ်နဲ့ အားရပါးရ ဆွဲဆွဲစို့ပေးလိုက်တယ်။ နို့ကြီးတွေက လုံးဝိုင်းအိစက်နေတာမို့ အရသာက အင်မတန်ထူးကဲ လှပါတယ်။ နို့ဆိုလို့ သင်းသင်းရဲ့ ထွက်ပြုစနို့လေးကိုပဲ ကိုင်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကျွန်တော့်အဖို့ အန်တီထားရဲ့နို့ကြီးတွေဟာ တကယ့်ကို အရသာထူးခြားနေတာပေါ့ဗျာ။ နှစ်မိနစ်လောက် နို့တွေကိုဇိမ်ခံပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော့်ခေါင်းကိုအောက်ဘက် အသာရှောချလိုက်ပြီး အန်တီထားရဲ့ ပေါင်နှစ်ဘက်ကို ဆွဲဖြဲလိုက်လို့ပေါ်လာတဲ့ စောက်ပတ်ပြဲပြဲကြီးမှာကျွန်တော့် နှုတ်ခမ်းကို အသာအယာ ဖိကပ်ပေးလိုက်ပါတယ်။

“သား။ ကျော်ကျော်၊အဲ အဲဒီလို မ မလုပ်”
အန်တီထားရဲ့အသံက လမ်းတစ်ဝက်မှာပဲ ရပ်သွားတယ်။ ကျွန်တော့်လျာဖျားက စောက်စိပြူးပြူးလေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းရက်ပစ်လိုက်တာကိုး၊ အန်တီထားတစ်ယောက် ငြိမ်ကျသွားတာနဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲ ဘာဂျာမှုတ်ပစ်လိုက်တယ်။မှုတ်အားကလဲ ဘာကောင်း သလဲမမေးနဲ့တစ်ချက်ကလေးမှ အသက်မရှုဘဲဆက်တိုက်ကို မှုတ်တာ၊ တစ်ခါတစ်ခါများစောက်ခေါင်းထဲကို လျာနဲ့ မွေပေးနေယင်း အားမရလို့ နှာခေါင်းတစ်ခုလုံးပါမြှုပ်ပြီး စောက်စိကိုနှာခေါင်းနဲ့ပွတ်ပွတ်ပေးလိုက်တယ်။

“သား၊ သား၊ ကျော်ကျော်၊ ကောင်းလှချည်လားသားရယ်၊ ဘယ်လိုများ လုပ်နေတာလဲ၊ မာမီတစ်သက်မှာဒီလောက် ကောင်းတာမျိုး တစ်ခါမှ မကြုံဖူးသေးဘူး၊စုပ်ပါ၊စုပ်ပေးပါ၊ မာမီ ထွက်တော့မယ်၊အင်း၊ ဟင်း၊ အိုအိုကွယ်၊ ထွက် ထွက်ပြီ သားရေ၊ မာမီထွက်ပြီ၊ စုပ်၊ စုပ်၊အစိကို နာနာလေးစုပ်၊ အား၊ အား၊ အမလေးနော်၊ ဟင်းဟင်း၊”

အန်တီထားရဲ့ ညည်းသံတွေ ပွက်ပွက်ညံသွားပါတော့တယ်။ အန်တီထား တစ်ယောက် ကော့ပျံသွားတာကိုကြည့်ပြီး စိတ်ထဲမှာ တော်တော်ကျေနပ်သွားမိတယ်။ကျွန်တော်သိတာပေါ့၊ အန်တီထားက ကျွန်တော့်ကိုခလေးလေးလိုသဘောထားပြီး ကျွန်တော့်ကိုနှုတ်ပိတ်တဲ့ အနေနဲ့ တမင်ခံပေးနေတာပဲဟာ၊ ဒါကြောင့် သူထင်ထားသလို ခလေးမဟုတ်မှန်း သိသွားအောင် ဘာဂျာအပြတ်မှုတ်ပေးလိုက်တာပေါ့၊ ခုတော့သူလဲ အရည်တွေကောင်းကောင်းထွက်သွားပြီး တော်တော်ကို အိစိမ့်သွားရှာပါပြီ။

“ကောင်းလိုက်တာသားရယ်၊ မာမီ တစ်ကိုယ်လုံးကျင်စိမ့်သွားတာပဲ၊ တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် အဲဒီလောက်အရည်တွေထွက်တာမျိုး တစ်ခါမှ မကြုံဖူးသေးဘူး၊ သားက အတွေ့သိပ်ကောင်းတာပဲ၊ လျာနဲ့တောင် ဒီလောက်ကောင်းနေရင် ဟိုဟာကြီးနဲ့ဆို ဘယ်လိုများနေမလဲ မသိဘူး၊မာမီကို လုပ်ပေးပါနော်၊ သားကျောင်းသွားဖို့က နှစ်နာရီလောက်လိုသေးတာပဲ၊ နှစ်ချီ၊ သုံးချီလောက် ကောင်းကောင်းလုပ်လို့ရပါသေးတယ်၊ အင်းလေ၊သားကငယ်သေးတော့လုပ်ရောလုပ်နိုင်ပါ့မလား၊မသိဘူး၊”

အန်တီထားရဲ့ အထင်သေးသလို ရိုသဲ့သဲ့စကားကြောင့် စိတ်တိုသွားမိပေမယ့် ဟန်ဆောင်ပြီး ပြုံးပဲနေလိုက်ပါတယ်။ “ကျွန်တော်က ချာတိတ်ပဲ မာမီရယ်။

ကိုဇော်တို့ဖေဖေတို့လိုတော့ ဘယ်လုပ်နိုင်မှာလဲ။ အင်းပါ။ ကျွန်တော်လုပ်နိုင်သလောက်တော့ လုပ်ပြပါ့မယ်။ အခု မာမီအမောပြေပြီလား။”

“ဒါမျိုးဆိုတာ ဘယ်နှစ်ခါလုပ်လုပ် မောတယ်မရှိပါဘူး သားရဲ့။ မာမီက သားရဲ့ အထိအတွေ့အရသာကိုအရမ်းခံ ကြည်ချင်နေပြီ။ သားလုပ်ချင်သလိုသာ စိတ်တိုင်းကျလုပ်ပေးတော့။”

ဘာဂျာအမှုတ်ခံထားရလို့ အရည်တွေ ပေပွနေတဲ့စောက်ခေါင်းအဝမှာ လီးကိုအသာတော့ပြီး စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေကို ဒစ်ဖျားနဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပွတ်ပေး လိုက်တော့ အန်တီထား တစ်ယောက် ကော့ကော့တက်လာပါတယ်။

“သား၊ကျော်ကျော်၊ ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲကွယ်။မာမီ အရမ်းယားနေပြီ။ လီးသွင်းပြီး လိုးပေးပါတော့ ကွယ်။လိုးပါတော့။ ဟင်း၊ဟင်း။”

အန်တီထားဟာအောက်ကနေဖင်ကြီးကိုကော့ကော့ပေးရင်းလီးကိုအထဲဝင်အောင်လုပ်နေပါတယ်။ဒါ ပေမယ့်ကျွန်တော်က နောက်ကိုအသာဆုတ်လိုက်တာမို့လီးကဝင်မသွားသေးပါဘူး။ သူ့့ ညာဘက်ပေါင်ကိုကျွန်တော့် ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ ဖိတွန်းလိုက်ပြီး ပြဲထွက်လာတဲ့စောက်ဖုတ်ကြီးကို ညာဘက်လက်မှာညှစ်ကိုင်ထားတဲ့လီးထိပ်နဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲဖိပွတ်ပေးနေလိုက်ပါတယ်။

‘အင်း’၊ ‘အင်း’နဲ့ ညည်းသံတွေထွက်လာတော့ စောက်စိနေရာလေးကို ဒစ်နဲ့ဆက်တိုက် ပွတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။

“အံ့မယ်လေးသားရယ်။ဘယ်လိုများလုပ်နေတာလဲကွယ်။လိုးပါ။လိုးထဲ့လိုက်စမ်းပါ။ သားရဲ့လီးကြီးကို မာမီ အရမ်းခံချင်နေပြီ။ သွင်းပေးပါတော့။သွင်း၊သွင်း၊ အား၊ယားလိုက်တာကွယ်။”

အောက်ကနေ ဘယ်လိုပဲ တောင်းပန်၊ တောင်းပန်၊ကျွန်တော်ကတော့လီးကိုထိုးမသွင်းဘဲစောက်စိကိုပဲ မနားတမ်းဖိပွတ်နေလိုက်တယ်။စောက်ခေါင်းရဲ့အထိအတွေ့ကသိပ်ကောင်းနေလို့ လီးကိုဖိသွင်းလိုက်ချင်ပေမယ့် စိတ်ကိုထိန်းပြီး ဒစ်နဲ့ပဲဆက်တိုက်မွေ့ပေးနေတော့ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ။

“အား၊အား၊ထွက်ပြီသားရေ။ မာမီအရည်တွေထွက်ကုန်ပြန်ပြီ။ ဟင်းဟင်း၊သားကမာမီကိုတမင်သက်သက် ပညာတွေပြနေတာကိုး။ လီးနဲ့ မလိုးသေးဘဲနဲ့ မာမီကိုနှစ်ချိပြီးအောင် လုပ်ပြလိုက်တာကိုး။ မာမီတော့စွဲပြီသားရေ။ အရမ်း စွဲသွားပြီ။ သားကသိပ်ကျွမ်းတာပဲကိုး။”

အန်တီထားတစ်ယောက် စကားတွေ တတွတ်တွတ် ပြောနေချိန်မှာ ကျွန်တော်ကတော့ကုတင်အောက်ကို ဆင်းပြီး မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပါပြီ။

“မာမီ၊ကုတင်စောင်းမှာ လိုးရအောင်။”

“လိုးလေ။ သားစိတ်ကြိုက် လိုးစမ်းပါကွယ်။မာမီကတောင် လိုးပါတော့လို့။

တောင်းပန်နေရတယ်။ သားကတော့ တကယ့်လူပဲ။ ဟင်း၊ ဟင်း၊”
အန်တီထားဟာ ကုတင်စောင်းတင်ပြီး လိုးလို့ ရအောင် အလိုက်သင့်
နေရာယူပေးလိုက်တယ်။ ကုတင်စောင်းမှာဖင်ဆုံ
ကားကားကြီးကိုတင်ပြီးပေါင်တန်ကြီးတွေကိုအဆင်သင့်ဖြုတ်ပေးလိုက်တာနဲ့
သူ့ပေါင်တန်တုတ်တုတ်ကြီးတွေကို ပန်းပေါ်ထမ်းတင် လိုက်ပြီးတောင်မတ်နေတဲ့
လီးကြီးကိုစောက်ပတ်ထဲ ဖိသွင်းထဲလိုက်ပါတော့တယ်။

“ပြတ်၊ ဘွတ်၊”

“အိုး”

“အို၊ သားရယ်၊”

အခန်းထဲမှာ အသံတွေ ဆူညံသွားပါတော့တယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ
စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ “အိုး” ကနဲအော် ညည်းမိသွားတယ်။ တကယ်ပါပဲဗျာ။ လီးတစ်ချောင်းလုံး
ကျင်စိမ့်သွားအောင်ကို အရသာက ထူးခြားလွန်းလှပါတယ်။ သင်းသင်းစောက်ဖုတ်လေးက
ကျဉ်းပြီးလိုးလို့ ကောင်းတာမှန်ပေမယ့် အန်တီထားရဲ့ စောက်ဖုတ်နဲ့ ယှဉ်လိုက်ရင်တော့
ဆီနဲ့ရေပါပဲ။ အန်တီထား စောက်ဖုတ်ကြီးက လီးဝင်သွားတာနဲ့ အထဲက ဘယ်လိုတွေ
လုပ်လိုက်လဲတော့မသိဘူး။ လီးတစ်ချောင်းလုံးမှာ ကျင်ကနဲ၊ စိမ့်ကနဲဖြစ်သွားပြီး
ရင်ထဲမှာပါအေးပြီး တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်လာတယ်။

“ကောင်းလိုက်တာ သားရယ်။ သားလီးကြီးကအလုံးတုတ်တော့ မာမီအထဲမှာပြည့်ကျပ်နေပြီး
အရမ်းကို ခံလို့ ကောင်းတာပဲ။ မာမီတော့အရမ်းကို ခိုက်သွားပြီ။ ကဲ၊ ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး
ဆောင့်လိုးပေးပါအုံးသားရယ်။”

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ လိုးလို့ သိပ်ကောင်းနေတာမို့ အားရပါးရကို
ဆောင့်ဆောင့်လိုးနေမိပါတယ်။
သင်းသင်းကို လိုးတုန်းကလို နာသွားမှာတွေ အောင့်သွားမှာတွေ စိတ်ပူမနေရတော့
စိတ်ရှိလက်ရှိကိုကြိုးကြိုးပြီးလိုး နေမိတာပေါ့။
ကျွန်တော်ဆောင့်ချလိုက်တိုင်းအောက်ကနေပြီးဖင်ကြီးကို ဝေ့လိုက်ပိုက်လိုက် လုပ်ပေးတာကလဲ
အရသာထူးခြားလွန်းနေတာမို့ အချက်(၁၀၀)ကျော်လောက် လိုးဆောင့်ပြီးချိန်မှာ
စိတ်ကိုဘယ်လိုမှထိန်းမထားနိုင်တော့ဘဲ လီးကိုအဆုံးထိဖိကပ်ပြီးလရည်တွေကို
အားရပါးရပန်းထုတ်ပေးလိုက်မိပါတော့တယ်။

“အား၊ အား၊ ကျွန်။ ကျွန်တော်၊ ထွက်၊ ထွက်ပြီ၊ အင်း၊ ဟင်း၊”

“အို၊ အိုး၊ ကောင်း၊ ကောင်းလှချည်လားသားရယ်။ အရမ်းကောင်းတယ်ကွယ်။ သားလိုးပေးတာ
မာမီနှစ်ချီတောင်ပြီးသွားတယ်။ သား သိလား၊”

“သိတာပေါ့ မာမီရယ်။ မာမီဟာကြီးက အထဲကဆွဲဆွဲညှစ်နေတာ ကောင်းလွန်းလို့ လီးကို
အရည်မထွက်အောင် မနည်းထိန်းထားရတယ်။ မာမီကအရမ်းကျွမ်းတာပဲနော်။”

“နှစ်ယောက်စလုံးကျွမ်းလို့လဲ ခုလိုအရသာတွေတစ်ဝကြီးခံစားကြတာပေါ့ သားရဲ့ မာမီက
အိမ်ထောင်
သည်မို့ ကျွမ်းတာ ထားပါတော့ သားက လူပျိုပေါက်လေးဖြစ်ပြီး ဘာလို့ ဒီလောက်တောင်

အတွေ့အကြုံတွေ့ရင့်နေတာလဲ။ သမီးလေးသင်းသင်းနဲ့များ”
အန်တီထားဆက်ပြောမယ်။ စကားကို ရိပ်မိလိုက်တာမို့ ဒေါသထွက်ဟန်ဆောင်ပြီး၊
“တော်တော့၊ မာမီ၊မာမီ ဆက်ပြောမယ့် စကားတွေကို သားသိတယ်၊ သားညီမလေးနဲ့သားကို
မာမီက စွပ်စွဲချင်နေတာလား၊ ညီမလေးဟာ သားနဲ့ငယ်ငယ်ကတည်းကမောင်နှမ အရင်းလို
နေခဲ့ကြတာပါ။ သားစိတ်ထဲမှာ သူ့ကိုညီမ အရင်းလိုပဲသဘောထားတယ်။
ဒီလိုကိစ္စမျိုးကိုစိတ်တောင်မကူးဘူး၊ သားဒီကိစ္စတွေကျွမ်းနေတာမာမီတို့လုပ်နေတာတွေ
အမြဲတမ်း ချောင်းချောင်းကြည့်ပြီး သားကိုယ်တိုင်သာ အဲဒီလိုလုပ်ရရင်
ဘယ်လိုလုပ်လိုက်မယ်ဆိုတာမျိုးကို စိတ်ကူးယဉ်ပြီး ဝှင်းတိုက်ခဲ့တာ အကြိမ်တွေများလွန်းတော့
အခုတစ်ကယ်လုပ်တဲ့အခါ စိတ်ကူးယဉ်ထားတဲ့အတိုင်း အားရပါးရလုပ်လိုက်လို့
ကျွမ်းသလိုဖြစ်နေတာပါ။ သားအတွက် လက်တွေ့ မိန်းမလိုးဖူးတာဟာ
ဒီတစ်ခါ ပထမဆုံးပါပဲ။ မာမီဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ လက်ဦးဆရာပါဗျာ။”

ခပ်တည်တည်နဲ့ ပြောချလိုက်တဲ့ ကျွန်တော့်စကားတွေကို အန်တီထားတစ်ယောက်
လုံးဝယုံကြည်စိတ်ချသွားပုံရပါတယ်။
“သား၊ မာမီကို စိတ်မဆိုးနဲ့နော်၊ မာမီကမမှားတန်တာ မမှားရအောင် သတိပေးတာပါ။
သမီးလေးကိုသားက ညီမရင်းလေးလိုသဘောထားတာ မာမီ သိပါတယ်ကွယ်။”
အန်တီထားက တောင်းပန်တော့ ကျွန်တော်လဲကျေကျေနပ်နပ်ပဲ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပါတယ်။
“ကဲ၊သားက ဒါပြီးရင် ကျောင်းသွားရအုံးမယ်မဟုတ်လား၊ သားမောနေရင် နောက်နေ့ကျမှ
စိတ်တိုင်းကျလုပ်ပေါ့၊ တော်ကြာ ကျောင်းမမှီဘဲနေအုံးမယ်။”

“အောင်မယ်၊ ခုမှ ဆယ်နာရီပဲ ရှိသေးတာ ဘာလို့ကျောင်းမမှီရမှာလဲ၊ လုပ်မယ်ဆိုရင် နောက်ထပ်
နှစ်ချီလောက်တောင် လုပ်လို့ရသေးတယ်၊ သိရဲ့လား၊”
“အောင်မယ်လေး သားရယ်၊ နှစ်ချီတော့မလုပ်ပါနဲ့၊ အခုတောင်
လေးချီဆက်တိုက်ထွက်သွားလို့မာမီ ဖလက်ပြနေပါပြီ၊ မာမီ သားကို လက်မြှောက်ပါပြီ။”

အန်တီထားဟာ ပြောပြောဆိုဆိုပဲ အဝတ်အစားတွေကို ပြန်ဝတ်ဖို့ပြင်လိုက်ပါတယ်။
“ဒါဆို တစ်ချီတော့ လိုးအုံးမယ် မာမီ ဂုယ်၊ကျွန်တော် လိုးလို့မှ မဝသေးတာ။”
“ဟယ်တော့၊ သားက တစ်ကယ်အတည် ပြောနေတာကိုး၊ ကဲ၊ လိုး လိုး၊ သားစိတ်ကျေနပ်အောင်
လိုး၊မာမီကဘယ်လိုခံပေးရ မလဲ၊ပြော။”
”ဒီတစ်ခါ လေးဘက်ထောက်လိုးချင်တယ်၊မာမီခံနိုင်ပါ့မလား၊”

“အဲဒီလေးဘက်ထောက်ပုံစံက မာမီ အကြိုက်ဆုံးပုံစံပဲသား၊ ခံလို့သိပ်ကောင်းတယ်၊
သားရဲ့လီးတုတ်တုတ်ကြီးနဲ့ဆို အီဆိမ့်သွားမှာပဲ၊ ဟင်း၊”
အန်တီထားဟာ ကုတင်ပေါ်မှာ ချက်ခြင်းပဲလေးဘက် ထောက်ပေးလိုက်ပါတယ်။
တံတောင်နှစ်ဘက်ကို ထောက်ပြီး ဖင်ကြီးကို အစွမ်းကုန်ပင့်မြှောက်ပေးထားတာမို့
စောက်ဖုတ်ကြီးဟာ ဖင်တုံအယ်အယ်ကြီးရဲ့နောက်ကို ပြူးထွက်နေပြီး ပြဲအာနေတာမို့
ကျွန်တော့်စိတ်တွေဟာ အရမ်းတက်ကြွလာပါတယ်။ ဖင်ကြီးကိုကော့ပေးထားပြီး
ထိုးဝင်လာမယ့်လီးကြီးကို မျော်လင့်နေတဲ့

အန်တီထားဟာ စောက်ခေါင်းထဲကိုမထင်မှတ်ဘဲ လျှာကြီးတိုးဝင်လာပြီး စောက်စိကိုမွေ့အရက်ခံလိုက်ရတော့ထွန်ထွန်လူး ကော့ပျံသွားပါတယ်။

“အို၊ အို၊ သား၊ သားရယ်၊ ဘယ်လိုများလုပ်လိုက်တာလဲကွယ်၊ အင်း။ ဟင်း၊ ကောင်းကောင်းလိုက်တာ၊ လိုးကွယ်၊ သားလီးကြီးနဲ့လိုးပေးပါတော့၊ မာမီ အရမ်းယားနေပြီ၊ မနေနိုင်တော့ဘူး သားရဲ့”

စိတ်တွေထရွပြီး နောက်ကိုဖင်ကြီးကော့ပေးလေ၊ စောက်စိကိုရက်တဲ့ လျှာနဲ့ပိုထိလေဖြစ်တာမို့၊ အန်တီထားဟာ အိမ်ခြေမဆယ်နိုင်တော့အောင် ဖြစ်နေပါတော့တယ်။

“မာမီကိုမနှိပ်စက်ပါနဲ့၊ သားရယ်၊ လိုးတော့ကွယ်၊ လိုး၊ လိုး၊”

ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ စိတ်တွေအတော် ကြွရွနေပြီဆိုတော့

ဘာဂျာမူတ်နေရာကနေ

အမြန်ကုန်းထလိုက်ပါတယ်၊ လေးဘက်ထောက်ပေးထားတဲ့အန်တီထားရဲ့နောက်ကခူးထောက်လိုးရ မှာအားမရလို့မတ်တပ်ရပ်ရက်ကပဲ ကိုယ်ကိုရှေ့ကိုင်းပြီး လီးကိုတော့ပြီးဆောင့်သွင်းလိုက်ပါတယ်၊ လီးဝင်သွားတာနဲ့ ဖင်ကြီးကိုလက်နှစ်ဘက်နဲ့ ကိုင်ညှစ်ပြီး အားရပါးရ ဆောင့်ဆောင့်လိုးထည့် လိုက်ပါတော့တယ်။

“ပြုတ်၊ ပြုတ်၊ ဘွတ်၊”

“အား၊ အီး၊ ဟင်း ဟင်း၊ ကောင်းလိုက်တာ သားရယ်၊ အရမ်းထိတာပဲ၊ ဆောင့် ဆောင့်၊ နာနာဆောင့်၊ သားလီးကြီးကအောက်ကို စိုက်စိုက်ဝင်နေတာ သိပ်ကိုအရသာရှိတာပဲ၊ ဟင်း၊”

အန်တီထားဟာ အောက်ကနေ

ဖင်ကြီးကိုဝိုက်ဝိုက်ပြီးအရသာယူနေပါတယ်၊ သူ့အပေးကောင်းတာကအရသာရှိပေမယ့် လိုးရတာကြတော့ တကယ့်ကို အားမလိုအားမရ ဖြစ်နေတာမို့ ဖင်ကြီးကိုငြိမ်နေအောင် တအားညှစ်ကိုင်ထားပြီးလီးကို စောက်စိနဲ့ထိအောင်အဆုံးထိဆွဲဆွဲထုတ်ပြီး အချက်(၅၀) လောက် ဆက်တိုက်ဆောင့်ချပေးလိုက်ပါတော့တယ်။

“အား၊ အား၊ ထွက် ထွက်ပြီသားရေ၊ မာမီထွက်ပြီ၊ သား အရည်တွေပန်းထဲပေးပါတော့၊ ဆောင့်၊ ဆောင့်၊ ဆောင့်ယင်းနဲ့ အရည်တွေ ထုတ်လေ၊ အင်း၊ အင်း၊ ထုတ်ထုတ်တော့၊”

ကျွန်တော်လဲ စိတ်ကို ဘယ်လိုမှ ဆက်ထိန်းမထားနိုင်တော့ဘဲ လရည်တွေကို အားကုန်ပန်းထုတ်ပေးလိုက်ပြီးလီးကို အဆုံးထိ ဖိကပ်ထားယင်း အန်တီထား ကိုယ်လုံးကြီးပေါ်မှေးယင်း အနားယူနေလိုက်ပါတယ်။

“သိပ်ကောင်းတယ် မာမီရယ်၊ နောက်လဲ ဒီလိုပဲအမြဲတမ်း လုပ်ပါရစေနော်၊”

“မာမီလဲ သားကို သိပ်ခိုက်သွားပြီကွယ်၊ မာမီတစ်သက်မှာ အခုလောက် အရသာရှိရှိ အလိုးခံရတာမျိုးမကြုံဖူးသေးဘူး၊ မာမီကို ငါးချီတောင်ဆက်တိုက်ပြီးအောင် ဘယ်သူမှ လိုးမပေးနိုင်သေးဘူး၊ သားလိုးပေးမှပဲ မာမီလဲလီးအရသာကို အီစိမ့်သွားအောင် ခံရတော့တယ်၊ နောက်နေ့တွေကျရင် မနက်ကိုးနာရီကဆယ့်တစ်နာရီအထိ သား

စိတ်တိုင်းကျလိုး ပေတော့၊ သားဖေဖေရုံးပိတ်တဲ့ ရက်တွေတော့ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် နေပေးပေါ့သားရယ်။”

ကျွန်တော်နဲ့ အန်တီထားတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာနားလည်မှုရသွားပြီမို့ စိတ်ထဲမှာ ကျေနပ်သွားပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကိုဇော်ကိစ္စကို သိပ်မကျေနပ်သေးလို့ ရှင်းအောင်မေးလိုက်တယ်။ “ကိုဇော်နဲ့ ကိစ္စကရော ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ မာမီ။”

“သားကလဲ၊ သဝန်ကြောင် နေပြန်ပြီ။ သားတောင်မှသားဖေဖေမသိအောင် မာမီကိုလိုးနေရတာပဲဟာ။ သူ့ကိုလဲတစ်ခါတစ်လေတော့ ခွင့်ပြုလိုက်ပါကွယ်။ နောက်ပိုင်းကျရင်သူ့ကို မာမီအဆက်ဖြတ်မှာပါ။ လောလောဆယ်အဆက်ဖြတ်လိုက်ရင် သူက ပြဿနာရှာနေမှာစိုးလို့ပါ။ မာမီပြောတာ သားနားလည်မှာပါနော်။”

ကျွန်တော် နားလည်ကြောင်း ခေါင်းငြိတ်ပြုယင်းစိတ်ထဲက ကျိတ်ပြုံးနေမိတယ်။ အန်တီထားဟာတော်တော်ကို နှာကြီးတဲ့ မိန်းမပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့သားအဖနဲ့ နေ့ရောညပါအလိုးခံဖို့ အခွင့်အရေးတွေ ရနေတာတောင်ကိုဇော်ကိုလဲ အဆက်အသွယ်မဖြတ်ဘဲ ဖေဖေ ခရီးထွက်တဲ့အခါ ညဘက်အလိုးခံချင်နေသေးတာကိုး၊ ကောင်းပါ တယ်လေ။ ကိုဇော်နဲ့မလိုးဖြစ်တော့လို့ ကျွန်တော့်ကိုခေါ်ပြီးအလိုးခံနေရင် သင်းသင်းကရိပ်မိသွားမှာပေါ့။ အခုတော့အဲဒီကိစ္စကို ပူစရာမလိုတော့ဘူးပေါ့။ ညဘက်တစ်ညလုံးသမီးကိုမှန်မှန်လိုးပြီး နေ့လယ်ဘက် မအေကိုမှန်မှန်လိုးနေရုံပဲပေါ့။ ဖေဖေ ခရီးထွက်သွားလို့ ကိုဇော်နဲ့ညဘက်လိုးကြ၊ ဆော်ကြတော့လဲ ကျွန်တော်နဲ့သင်းသင်းတို့အတွက်ချောင်းကြည့်ဖို့၊ လိုးနည်း ခံနည်းတွေကို ပညာယူဖို့အခွင့်အရေးကောင်းကောင်းရတာပေါ့။ မှန်တာပြောရရင်ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ အဲဒီလို သူများလိုးတာကိုချောင်းကြည့်ရတာ သိပ်ကြိုက်နေတယ်။ အဲဒီလိုချောင်းကြည့်နေယင်း သင်းသင်းကိုလိုးရတာဟာသိပ်ကောင်းတာကိုး၊ ဒါပေမယ့် အခွင့်အရေးရတုန်းကျွန်တော်ကလဲ အခွင့်အရေးတစ်ခုကိုရအောင် ထိုက်ထိုက်တန်တန် တောင်းလိုက်ပါသေးတယ်။

“မာမီက အန်တီဝင်းတို့အိမ်မှာ သူနဲ့ ချိန်းတွေမှာလား၊ အဲဒီလိုချိန်းတွေရင် ကျွန်တော်ကိုလဲ တစ်ခါလောက်တော့ခေါ်ပါနော်။”

အန်တီထားရဲ့မျက်နှာမှာ အံ့ဩသွားတဲ့ဟန်ပေါ်လာပါတယ်။ သူတို့အကြောင်း ကျွန်တော်ဘယ်လောက်အထိများသိနေသလဲဆိုတာ စူးစမ်းသလို ကျွန်တော့်ကိုလှမ်းကြည့်နေပါတယ်။

“အံ့ဩသွားလား မာမီ၊ ကျွန်တော်အကုန်လုံးသိပါတယ်။

မာမီနဲ့အန်တီဝင်းနဲ့ငယ်ငယ်တုန်းကကျူရှင်ဆရာ တစ်ယောက်နဲ့ နှစ်ယောက်အတူတူ အိပ်ခဲကြတာကအစ နောက်ပိုင်း ဖေဖေအိမ်မှာရှိတဲ့အချိန်တွေကျရင် အန်တီဝင်းတို့အိမ်မှာဆုံကြပြီး

ကိုဇော်ကိုနှစ်ယောက်အတူတူ အလိုးခံကြဖို့ ချိန်းထားတာအထိ ကျွန်တော်အားလုံး သိပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြောနေတာက ကိုဇော်ကို နှစ်ယောက်ပြိုင်တူ မျက်နှာ အငယ်ခံပြီး တစ်ယောက် တစ်လှည့်ဆီ၊ အလိုးခံကြမှာထက်မာမီက ကိုဇော်ကို

အလိုးခံနေတဲ့အချိန်မှာ အန်တီဝင်းကိုကျွန်တော်က ကျေနပ်သွားအောင် လိုးပေးချင်လို့ ပြောနေတာပါ။ မာမီအနေနဲ့ ပြောပေးရင်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စကိုပြောပေးပါနော်။”

အန်တီထားဟာ ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ယင်း စဉ်းစားနေပါတယ်။ သူ့အနေနဲ့ သိပ်မလိုက်လျောချင်ပေမယ နိုင်ကွက်ကို အကိုင်ခံထားရတာမို့ အရမ်းလဲ မငြင်းရဲဘူးဖြစ်နေတယ်လေ။

“အင်းပါကွယ်၊မာမီ အဝင်းကို စည်းရုံးကြည့်ပါအုံးမယ်။ သားကလဲ သိပ်လောဘကြီးတာပဲ။”

“မာမီပြောရင်ရမှာပါ။ ရအောင်ပြောပေးနော်၊အချိန်လဲအကြာကြီးဆွဲမနေနဲ့၊သိလား။”

အဲဒီနေ့ကစပြီး ကျွန်တော့် အတွက် နေ့တိုင်းဟာပျော်စရာကောင်းနေတော့တာပါပဲ။ ညတိုင်း ညီမလေး

သင်းသင်းနဲ့ အတူတူအိပ်ရတယ်။ အင်းလေ၊ အရင်တုန်းကလဲ ကုတင်တစ်ခုထဲမှာ နှစ်ယောက်အတူတူ အိပ်ခဲ့ကြတာပါပဲ။ အဲဒီတုန်းကတော့ မောင်နှစ်မတွေလို အိပ်ကြ တာကိုး။ အခုဟာက လင်မယားတွေလိုပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ တစ်ညကို သုံးချီလောက် အနည်းဆုံးလိုးပြီးမှ ဖက်အိပ်ကြတယ်။ အိပ်ခန်းတံခါးကိုလဲ ချက်ထိုးပြီးအိပ်ကြတယ်လေ။ သူငယ်ချင်းတွေဆီက ဝယ်ထားတဲ့နိုင်ငံခြားထုတ် လိုးနည်းပုံစံ(၁၀၀) စာအုပ်ကိုကုတင်ပေါ်မှာ နှစ်ယောက်ဇိမ်နဲ့ကြည့်ပြီးမှ ဓါတ်ပုံထဲက ပုံစံတွေကို တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး စမ်းပြီးလိုး ကြည့်ကြတာပေါ့။ တစ်ချို့ပုံစံတွေက လိုးကြည့်တဲ့အခါ တော်တော်ကိုထိထိမိမိရှိပေမယ့် တစ်ချို့ပုံစံတွေကဘာမှအလုပ်မဖြစ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် လိုးနည်းမျိုးစုံ လိုးနေရတော့

နှစ်ယောက်စလုံးစလုံးဇိမ်တွေ့နေကြတာပေါ့။ တစ်ပတ်လောက်အတွင်းမှာ သင်းသင်းဟာလီးစုပ်တဲ့နေရာမှာ အရမ်း ကျွမ်းကျင်လာတယ်။ နဂိုကတည်းက နှာသိပ်ကြီးတဲ့ သင်းသင်းဟာ လက်ဖျားခါလောက်အောင်ကို လီးစုပ်ကောင်းလာတယ်။ သူ့အကြိုက်ဆုံး ပုံစံက ‘စစ်စတီနိုင်’လို့ခေါ်ကြတဲ့ ဖင်ပြန်ခေါင်းပြန်တစ်ယောက်က လီးစုပ်ပေးပြီး တစ်ယောက်က စောက်ဖုတ်ရက်ပေးတဲ့ ပုံစံပဲ။ ညတိုင်းပထမအချိန်မှာ အဲဒီပုံစံနဲ့တစ်ချီပြီးအောင်လုပ်ပေးမှ ကျေနပ်တတ်တယ်။ ပြီးတယ်ဆိုတာက ကျွန်တော့်လရည်တွေကို သူ့ပါးစပ်ထဲမှာပန်းထုတ်ပေးရပြီး သူကလဲ စောက်ရည်တွေကိုကျွန်တော်ဘာဂျာမုတ်နေတုန်းမှာ တပြစ်ပြစ်နဲ့ပန်းထုတ်ပေးတာပါ။ နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်ကထွက်ပြီဆိုတာနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးတုန်လာတာမို့ ကျန်တဲ့

တစ်ယောက်က အလိုလိုသိလာပြီး ဖီလင်တွေ ဆိမ့်တက်လာပြီး ပြိုင်တူပြီးသွားကျတာပါပဲ။ အဲဒီလို တစ်ချီလုပ်ပေးပြီးမှနောက်ပုံစံတွေပြောင်းပြီးလိုးကြတယ်။ ကျွန်တော်က တစ်ညတစ်မျိုး မရိုးအောင်လိုးတာကိုသင်းသင်းကလဲ သိပ်ကျေနပ်နေပါတယ်။ သူ့ကိုလိုးရတာ ရင်တွေတင်တွေသိပ်မထွားသေးလို့ ပထမပိုင်းမှာ သိပ်အားမရပေမယ့် လီးနဲ့တွေ့ပြီး နှစ်ပါတ်လောက် အကြာမှာရင်ထွားထွား၊ တင်ကားကားနဲ့ အရမ်းဖွံ့ဖြိုးလာတာမို့ လိုးရတာ အင်မတန်ကို ဇိမ်ရှိလာပါတယ်။ သိပ်လျင်တဲ့အန်တီထားက ရိပ်မိသွားမှာစိုးလို့ ဘော်လီကိုတောင်ကြပ်ကြပ်ဝတ်ခိုင်းပြီး ဘလောက်(၈)ပွဲပွဲ ဝတ်ဖို့ သတိပေးထားရပါတယ်။

ကံကောင်းချင်တော့ အန်တီထားခမျာယောကျ်ား သုံးယောက်ကြားမှာ ဗျာများနေတော့သူ့သမီးအခြေအနေကိုတောင် ဂရုမစိုက်နိုင်ပါဘူး။ လင်ကြီးဖြစ်တဲ့ ဖေဖေနဲ့ ညတိုင်းဇိမ်နဲ့ အလိုးခံသလို၊မနက်ပိုင်းအိမ်မှာ ဘယ်သူမှမရှိတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်နဲ့အားရပါးရ

နှစ်ပါးသွားကြပြီး၊ ညနေကျရင် ဈေးသွားဝယ်ယင်း အန်တီဝင်းတို့အိမ်မှာ ကိုဇော်နဲ့ချိန်းတွေ့ပြီးနှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်တစ်လှည့် ကိုဇော်နဲ့ စခန်းသွားတတ်ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်ကလဲ အန်တီထားအဲဒီလောက် နှာကြီးတာကို မကျေနပ်လို့ မနက်ပိုင်းလိုးခွင့်ရတဲ့ အချိန်တွေမှာ ပုံစံ(၁၀၀)စာအုပ်ထဲက ထိထိမိမိအရှိဆုံးပုံစံတွေကိုရွေးပြီး လိုးပစ်တာပါပဲ။ အန်တီထားကလဲကျွန်တော်လိုးပေးတာ ကောင်းကြောင်း ပါးစပ်ကတဖွဖွငြီးယင်း အားရပါးရကို ခံတာပါပဲ။ ကျွန်တော်လိုးတာကိုလဲ သူ့အနေနဲ့ တကယ် စွဲစွဲလန်းလန်း ဖြစ်နေပုံရပါ တယ်။ ခက်တာက ဖေဖေနဲ့လိုးတဲ့အခါမှာရော၊ ဖေဖေခရီးထွက်သွားလို့ ကိုဇော်နဲ့ချိန်းလိုးတဲ့အခါမှာရော သူကလိုးပေးနေတဲ့လူကို သိပ်ကောင်းကြောင်း တဖွဖွပြောနေတာပဲမို့ တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်နာနေမိတယ်။

အန်တီထားနဲ့စလိုးဖြစ်ပြီး သုံးပတ်လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာအန်တီဝင်းကို လိုးချင်စိတ်တွေ အရမ်းပြင်းထန်လာတော့တယ်။ အရင်တုန်းက အမြဲတွေ့နေကြဖြစ်တဲ့ အန်တီဝင်းရဲ့ သွယ်သွယ်လျလျကိုယ်လုံးလေးဟာနှာစိတ်နဲ့ကြည့်တော့မှ အရမ်းကို မက်မောစရာ ဖြစ်နေတယ်လေ။

ကျွန်တော်လိုးနေရတဲ့ သင်းသင်းနဲ့ အန်တီထားတို့မှာ သင်းသင်းက ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်အခုမှ ဖွံ့ဖြိုးကာစအပျိုစစ်စစ်လေးမို့လို့ရတာ တစ်မျိုးဆန်းသလို အန်တီထားကျတော့လဲမြင်တဲ့လူတိုင်း မက်မက်မောမော ဖြစ်လောက်အောင်ကို ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကတင်းတင်း ရင်းရင်းနဲ့ ဂင်အရမ်းထွားပြီး တင်သားကြီးတွေကလဲ အရမ်းကိုအယ်တာမို့ လိုးရတာ အင်မတန်ကိုအရသာရှိတာအမှန်ပါပဲ။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ အန်တီဝင်းကိုလိုးခွင့်ရရင် အရသာအဆီအနှစ်တွေ ခံစားရမယ်ဆိုတာအလိုလို သိနေတယ်။ အန်တီဝင်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအဆက်က အရမ်းထူးခြားနေတာကိုး။ အန်တီဝင်းရဲ့ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်က အန်တီထားလောက်လဲ မထွားဘူး။ သင်းသင်းလိုလဲ ဖွံ့ဖြိုးကာစ ပုံစံမဟုတ်ဘူး။ ဟိုဗျာအပင်ပေါ်မှာ မှည့်ဝင်းနေတဲ့ ပန်းသီးကြီးလိုမျိုးပေါ့။ မြင်တာနဲ့ကို စားလို့ကောင်းမယ်ဆိုတာ အလိုလိုသိနိုင်တယ်။ အဲဒီလိုမျိုးပေါ့။

အန်တီဝင်းမျက်နှာက အမြဲတမ်း

ပြုံးနေတတ်တယ်။ သူ့ထက်အသက်(၁၅)နှစ်လောက်ကြီးတဲ့ဦးဘမြင်ကို လင်လုပ်ထားရပေမယ့် အများအမြင်မှာ လင်ကိုသိပ်ဂရုစိုက်တဲ့မိန်းမကောင်း တစ်ယောက်ပါပဲ။ သူ့ ယောက်ျားကြီးကိုလဲ သူတစ်ကယ်ချစ်ကြောက်ရုံသေပါတယ်။ ဦးဘမြင်ဟာ အသက်ကြီးနေလို့ သူ့သွေးသားဆန္ဒကိုစိတ်တိုင်းကျ မဖြည့်စွမ်းနိုင်တာကြောင့် သူ့ခမျာ ကိုဇော်နဲ့

တိတ်တိတ်ပုန်းခိုးတွေ့ပြီး သွေးသားဆန္ဒကိုဖြေဖျောက်နေတဲ့ အပြစ်ကလွဲရင် သူဟာ တကယ့်မိန်းမကောင်းတစ်ယောက်လိုနေတတ်တဲ့သူပါ။ စကားပြောတာကအစ တိုးတိုးလေး ပြော တတ်ပြီး လမ်းလျှောက်ရင်လဲ လှုပ်လီလှုပ်လဲ့ ညင်ညင်သာသာလေးလျှောက်တတ်ပါတယ်။

မျက်နှာသွယ်လျလျနဲ့ မျက်လုံးမျက်ခုံးသိပ်လှသလို အရပ်အမောင်းကောင်းပြီးရင်တွေ၊ တင်တွေကလဲအချိုးကျကျပြည့်တင်းနေတာပါ။

အထူးခြားဆုံးကတော့

ကလေးတစ်ယောက်မှမမွေးဖူးတဲ့သူမို့ ခါးကရက်ရက်စက်စက်ကိုသေးသွယ်ပြီး ခါးသိမ်သိမ် အောက်မှာ ကားစွင့်မို့ မောက်နေတဲ့ တင်သားလုံးလုံးဝန်းဝန်းနဲ့ အဆီပြင်လုံးဝမရှိတဲ့ ဗိုက်သားရှုပ်ရှုပ်လေးအောက်က ပြေဆင်းနေတဲ့ ဆီးခုံနေရာလေးပါပဲ။ သိပ်လှတယ်ဗျာ။

အခုမှ မိန်းမတွေကို စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ကျွန်တော့်အနေနဲ့ လမ်းမှာတွေ့သမျှမိန်းမတွေကို ဂရုတစိုက်လျှောက်ကြည့်နေတာမို့ အန်တီဝင်းရဲ့ထူးခြားတဲ့ အရည်အချင်းတွေကို ပိုတွေ့နေရတာပေါ့။ ခက်တာက သားသမီးမရှိတဲ့ အန်တီဝင်းဟာ ကျွန်တော့်ကို သားတစ်ယောက်လိုသဘောထားပြီး အမြဲတမ်းဆက်ဆံတတ်တာမို့ သူ့ကိုတကယ်တမ်းလိုးဖို့ကြံတော့ အတော်ခက်နေတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ကိုဇော်ကိုတောင်မှ အလိုးခံသေးတာပဲဆိုတဲ့အသိစိတ်ကြောင့် သူ့ကို “စွဲ” သွားအောင် လိုးပြလိုက်ချင်စိတ်တွေကလဲ တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်နေပါတယ်။ စိတ်ကိုထိန်းမရတော့တာမို့။

တစ်မနက်မှာ အန်တီထားကိုလိုးနေယင်းနဲ့ မြောင်ပဲဖွင့်ပြောပြီး အကြပ်ကိုင်ရတော့တာပေါ့။ အန်တီထားဟာ ဒီကိစ္စကို စိစဉ်ဖို့ အတော်ခက်နေပုံရပါတယ်။ ဟုတ်တာပေါ့လေ။

သူကလင်ပါသား

ကျွန်တော်နဲ့ တိတ်တိတ်ပုန်းအလိုးခံနေတာကိုပါ ဖွင့်ပြောပြရမှာကိုး။ ဒါပေမယ့်ကျွန်တော်က မဖြစ်မနေစိစဉ်ပေးဖို့အတိုင်း အကြပ်ကိုင်နေတာမို့ တစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်းစိစဉ်ပေးမယ်လို့ ပြောရပါတယ်။

“မာမီက သားနဲ့မာမီဖြစ်နေတဲ့ အကြောင်းနဲ့ သားကသူ့ကို အရမ်းသဘောကျနေတယ် ဆိုတာပဲ ပြောလို့ရမှာနော်။ သားကို အကြောင်းတစ်ခုခုပြပြီး သူနဲ့နှစ်ယောက်ထဲဆုံအောင်စိစဉ်ပေးမယ်။ ကျန်တဲ့ အပိုင်းကတော့ သားအပိုင်းပဲ။ သူ့ကို လက်ခံလာအောင် သားဖာသာစည်းရုံးပေးတော့။ သူက လက်မခံရင် မာမီလဲ ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး။ သိလား။”

အန်တီထားရဲ့စကားကြောင့် စိတ်ထဲမှာ တော်တော်လှုပ်ရှားနေမိတယ်။ အန်တီဝင်းကအိန္ဒြေတော်တော်ကြီးတာမို့ ဘယ်လိုများ အစပျိုးရပါ့မလဲလို့ တွေးပူနေမိတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် မိန်းမဆိုတာ မိန်းမပါပဲလေ။ လီးနဲ့တွေ့ရင်ပျော့သွားရမှာပေါ့လို့ တွေးပြီး စိတ်ဖြေလိုက်တယ်။ အန်တီထားဟာ ကတိတော့တည်ရှာပတယ်။ နောက်တစ်ရက်ကျော်စနေနေ့ နေ့လယ်မှာဖေဖေ အိမ်ရှေ့ခန်းမှာထိုင်နေတုန်းထမင်းစားခန်းထဲကို လက်ကုပ်ခေါ်သွားပြီး ပြောပြတယ်။

“သားရေ၊ မဝင်းက ခိုင်းစရာရှိလို့ သားကိုခဏလောက် လာခဲ့ပါအုံးတဲ့။ သားလဲအားနေတာပဲ။ သွားကူပေးလိုက်ပါ သားရယ်။”

အန်တီထားက မျက်စိတစ်ဘက်မှိတ်ပြီး ပြောနေတာမို့ အခြေအနေကိုချက်ခြင်းပဲ သဘောပေါက်လိုက်ပါတယ်။

“ဟုတ်ကဲ့မာမီ၊ ကျွန်တော် အခုပဲသွားလိုက်ပါ့မယ်။”

ကျွန်တော်ကလဲ အထာပေါက်ပါတယ် ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ ပြန်မျက်စိမှိတ်ပြပြီး အန်တီဝင်းတို့ခြံဘက်ကို အသာထွက်လာခဲ့တယ်။ တစ်ခါတစ်လေ အန်တီဝင်းက ခိုင်းစရာရှိရင် ဒီလိုပဲ ခေါ်ခိုင်းနေကျမို့ ဘာမှ အထူးအဆန်း မဖြစ်တော့ပါဘူး။ ထူးဆန်းနေတာက ကျွန်တော့်စိတ်ပါပဲ။ ဟိုမှာဘယ်လိုအခြေအနေနဲ့ ကြုံရမယ်ဆိုတာ ကြိုတင် သိမထား တော့ ရင်ခုံနေမိတယ်လေ။ ကျွန်တော်ကြိုပြောခဲ့ သလိုပါပဲ။ အန်တီဝင်းကို နည်းနည်းရှိန်နေတာလဲ ပါတာပေါ့။

“အန်တီဝင်း၊ အန်တီဝင်း၊” အိမ်ရှေ့ဘာဂျာတံခါးကို အသာလှုပ်ယင်း အသံဖွဖွနဲ့ ခေါ်လိုက်တော့ အိမ်ထဲက အန်တီဝင်းထွက်လာတယ်။

“ဪ၊ ကျော်ကျော်၊ လာလေ။”

ဘာဂျာတံခါးကို သော့ဖွင့်ပေးလိုက်ပြီး ကျွန်တော်အိမ်ထဲရောက်တာနဲ့ ဂျိန်းခနဲပြန်ပိတ်ပြီး သော့ခတ်လိုက်တာမို့ စိတ်ထဲမှာ ကတုန်ကယင် ဖြစ်သွားမိတယ်။

“အန်တီ၊ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်တယ်ဆိုလို့၊”

ကျွန်တော့်အသံတွေ တုန်နေတာကို သတိထားမိတဲ့ အန်တီဝင်းဟာ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်ချလိုက်ပါတယ်။

“ကျော်ကျော်ရယ်၊ မဝင်းက မင်းကိုခေါ်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ မင်းက မဝင်းနဲ့နှစ်ယောက်ချင်း တွေ့ချင်တယ်ဆိုပြီး မင်းမာမီကို ပူဆာတာမို့ မဝင်းက တမင်အတွေ့ခံရတာပါ။ ကဲ၊ ရှက်မနေနဲ့၊ ယောက်ျားဖြစ်ပြီး

အဲဒီလိုသတ္တိမရှိတာမျိုး မဝင်းမကြိုက်ဘူး၊ ကျော်ကျော်ဘာဖြစ်ချင်နေတာလဲ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြော၊ မင်းဦးလေးလဲညှိုးချုပ်မှပြန်ရောက်မှာ။”

အန်တီဝင်းက ပွင့်လင်းပေမယ့် ကျွန်တော်ကဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိလို့ အန်တီဝင်းရဲ့ လှပတဲ့ မျက်နှာလေးကိုပဲ ငေးကြည့်နေမိတယ်။

“ဟင်း၊ ဟင်း၊ ကျော်ကျော်က စတုန်းကစပြီး ခုမှရှက်နေပြီလား၊ ကဲ၊ မဝင်းနဲ့လိုက်ခဲ့ပြီး မဝင်းခိုင်းတာတွေအကုန်လုပ်ပေတော့၊ ကျော်ကျော်ကမစရဲတော့လဲ မဝင်းကပဲစပေးရတော့မှာပေါ့။”

အန်တီဝင်းရဲ့ ခနဲတဲ့တဲ့ စကားကြောင့် စိတ်ထဲမှာမခံချင်စိတ်တွေ ဝုန်းကနဲပေါ်လာပါတယ်။

“ကျွန်တော်ကအန်တီကိုအားနာနေလို့ပါဗျာ၊ အန်တီကဘာမှစပေးစရာမလိုပါဘူး၊ ကျွန်တော် အဲဒီလောက်မညံ့ပါဘူး၊ လာ၊ အိပ်ခန်းထဲသွားကြမယ်။”

စိတ်တို နေလို့ အသံခပ်ပြတ်ပြတ်နဲ့ ပြောယင်း အန်တီဝင်းရဲ့လက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲပြီး အိပ်ခန်းထဲခေါ်ချသွားလိုက်တယ်။ ကျွန်တော် စိတ်တိုနေတာကိုသိလို့

အန်တီဝင်းမျက်နှာဟာ ပြုံးစေ့စေ့ဖြစ်နေပါတယ်။ အခြေအနေကို ကျွန်တော်ကောင်းကောင်း ရိပ်မိနေပါပြီ။ အန်တီဝင်းဟာ မလွဲသာလို့ မာမီပြောတာကို ခေါင်းညိတ်ခဲ့ပေမယ့်

သူ့ စိတ်ထဲမှာ ကျွန်တော့်ကို ကလေးလေးတစ်ယောက်လိုပဲသဘောထားပြီး သူ့စိတ်ထဲမှာ အပျော်သဘောနဲ့ ဟာသလုပ်နေတာကိုး။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ အန်တီဝင်း တစ်ယောက် ကျွန်တော့်ကို တမ်းတမ်းစွဲဖြစ်သွားအောင်၊ နောက်ပိုင်း မတွေ့ရမနေနိုင်ဖြစ်နေအောင်၊ အစွမ်းပြလိုက်မယ်လို့ ကျိတ်ပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်မိတယ်။

ဒီလိုကိစ္စမျိုးမှာ ရှက်နေ ကြောက်နေလို့ အလုပ်မဖြစ်ဘူးဆိုတာကိုလဲ နားလည်လိုက်ပါတယ်။
“အန်တီ အဝတ်အစားတွေ ချွတ်လိုက်ပါလား၊”
ရဲရဲတင်းတင်းပြောချလိုက်တဲ့ ကျွန်တော့်စကားကြောင့် အန်တီဝင်းတစ်ယောက် နည်းနည်းတော့ဖြူသွားပုံရပါတယ်။

ဒါတောင်မှ ကျွန်တော့်ကိုပြုံးစေစေနဲ့ ကလိနေပါသေးတယ်။
“မဝင်းက ဘာဖြစ်လို့ အဝတ်အစားတွေ ချွတ်ပေးရမှာလဲ၊ ကျော်ကျော်ရဲ့။”

ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်တော် တော်တော်လေး စိတ်တိုနေပါပြီ။
မိန်းမတစ်ယောက်က ဒီလောက်အထိ “ရီ” နေတာကိုလဲ စိတ်မရှည်ချင်တော့ဘူးလေ။
“အန်တီပဲ ခုနတုန်းက ဘာဖြစ်ချင်သလဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောဆိုပြီး အခုမှ ဘာဖြစ်လို့ မေးနေတာလဲဗျာ၊ အန်တီကို ကိုယ်တုံးလုံးချွတ်ပြီး စိမ်ပြေနပြေ စည်းစိမ်ခံစားချင်လို့ အဝတ်အစားတွေ ချွတ်ခိုင်းတာပေါ့၊ ကဲပါ၊ အန်တီရှက်နေရင်လဲ ကျွန်တော်ပဲချွတ်ပါ့မယ်။”

ပြောပြောဆိုဆိုပဲ အန်တီဝင်းကို ကုတင်ပေါ်အသာထိုင်ခိုင်းလိုက်ပြီး ဝတ်ထားတဲ့ဘလောက်(စ)နဲ့ ဘယာစီယာကိုခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။ ဘယာစီယာချိတ်ဖြုတ်ချလိုက်လို့ ဘွားကနဲ ပေါ်ထွက်လာတဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်တောင်စကားမပြော နိုင်အောင်ဖြစ်သွားရပါတယ်။ ဟုတ်ပါရဲ့ဗျာ၊ တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ဒီလောက်လှတဲ့ နို့မျိုး မမြင်ဘူးပါဘူး။ သင်းသင်းနို့တွေက အပျိုဖြစ်ကာစ အခုမှစပြီး ဖွံ့ဖြိုးကာစပုံစံမျိုးမို့ သိပ်မထွားဘူး၊ အန်တီထားကျပြန်တော့လဲ ကလေးတစ်ယောက် မွေးခဲ့ပြီးပြီဆိုတော့ နို့ကအရမ်းကြီးပေမယ့် နည်းနည်းတော့ ပျော်တွဲတွဲဖြစ်နေပြီ။

အခုကျွန်တော်တွေ့နေရတဲ့ အန်တီဝင်းရဲ့ နို့ကြီးကတော့လုံးဝန်းထွားကျိုင်းပြီး လုံးဝပုံစံမပျက်သေးဘဲ နို့သီးခေါင်းလေးတွေကလဲ အပြင်ကိုသိပ်ထွက်မနေဘဲ နို့အုံကြီးထဲမှာ မြုပ်နေတယ်။ တစ်ကယ်လှတဲ့၊ ဖိုချင်စရာကောင်းတဲ့ နို့ကြီးတွေပါပဲဗျာ။

“ဟဲ့၊ ကျော်ကျော်၊ ဘာတွေများ အထူးအဆန်းတွေ့လို့ ဒီလောက်တောင်စိုက်ကြည့်နေရတာလဲ။”

“အန်တီဝင်းနို့ကြီးတွေက တကယ်လှတယ်ဗျာ၊ ဒီလောက်လှတဲ့ နို့ကို ကိုင်ရမှာတောင် နှမြောတယ်။”

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောချလိုက်တဲ့ ကျွန်တော့်စကားကြောင့် အန်တီဝင်းမျက်နှာမှာ
ရှက်သွေးဖြန်းသွားပုံရပါတယ်။ သူ့လဲစိတ်နည်းနည်းတော့ “ထ” လာပုံပါပဲ။

“အေး၊ ကိုင်ရမှာနုမြောနေရင် ထိုင်သာကြည့်နေ၊ မင်းဦးလေး ပြန်လာတဲ့အထိ ထိုင်ကြည့်。”
တမင်အရွဲ့တိုက် အပြောခံလိုက်ရလို့ စိတ်တိုတိုနဲ့ ညာဘက်နို့အုံကို ဆွဲငုံလိုက်ပြီး
ဘယ်ဘက်နို့အုံကို
ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ စိမ်ပြေနပြေဆွဲချေပစ်လိုက်ပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ညာဘက် လက်ကလဲ
ပြေကျနေတဲ့ ထမီထဲကို လက်လျှိုလိုက်ပြီး စောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းအိအိကြီးကို အသာပွတ်ပေးပြီး
စောက်ခေါင်းထဲကို လက်ခလယ်ထဲပြီး မွှေပစ်လိုက်ပါတယ်။ အထဲမှာ အရည်တွေစိမ့်ထွက်နေပြီမို့
စောက်ခေါင်းလေးဟာ စီးစီးပိုင်ပိုင်ဖြစ်နေပါပြီ။

“အန်တီကို ဦးလေးပြန်မလာခင်မှာ ငါးချိုပြီးသွားအောင်လှိုးပြမယ်၊ မလှိုးနိုင်ရင် လီးကို
ဖြတ်သာပြစ်လိုက်။”

စကားဆုံးတာနဲ့ ဘာမှထပ်မပြောတော့ဘဲ နို့နဲ့ စောက်ပတ်ကို
အားရပါးရနို့ဆွပေးနေပါတော့တယ်။ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွပေးလိုက်တော့
ညည်းသံလေးတွေထွက်လာပါတယ်။

“ဟင်း၊ ဟင်း၊ ကျော်ကျော်ရယ်၊ စကား မပြောတော့လဲ ဘာမှမပြောဘူး၊ ပြောမယ် ပြောတော့လဲ
မဝင်းကို
ငါးချိုတောင် လှိုးမယ်တဲ့၊ ပါးစပ်ကရဲလိုက်တာကွယ်၊ ဟင်း၊ ဟင်း။”

“ပါးစပ်ကရဲတာ မဟုတ်ဘူး အန်တီ၊ တစ်ကယ်လက်တွေ့
လှိုးပစ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားလို့ ပြောနေတာ၊ ကဲပါလေ၊ စောင့်ကြည့်ပေါ့။”

ပါးစပ်ကပြောနေယင်း ကျွန်တော့်ခေါင်းက အောက်ဘက်ကို အသာရှောဆင်း သွားတာမို့
အန်တီဝင်းတစ်ယောက် အလန့်တကြားဖြစ်သွား ပါတယ်။

“ဟဲ့၊ ကျော်ကျော်၊ ဘာ ဘာလုပ်၊ အို၊ အို၊” လျှောကျနေတဲ့ ထမီကို ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်ပြီး
ပေါင်တန်သွယ်သွယ်ကို လက်နှစ်ဘက်နဲ့ ဖြိုကားယင်း ပြူးထွက်လာတဲ့ စောက်စိလေးကို
နှုတ်ခမ်းနဲ့ ဖိစုပ်လိုက်ယင်း လျာနဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းရက်ပေးလိုက်တာမို့ အန်တီဝင်းရဲ့
စကားသံတွေတစ်ပိုင်းတစ်စနဲ့ ရပ်သွားပါတယ်။ နေ့တိုင်း သင်းသင်းနဲ့ အန်တီထားတို့ကို
ဘာဂျာမူတ်နေကျမို့ ဘာဂျာမူတ်တဲ့ နေရာမှာတော့ တော်ရုံတန်ရုံ မိန်းမ တစ်ယောက်ကို
ကော့ပျံသွားအောင် ကျွန်တော့် အစွမ်းပြနိုင်ပါတယ်။

“အား၊ အား၊ ဟင်း၊ ကောင်းလှချည်လား ကျော်ကျော်ရယ်၊ ဘယ်လိုများလုပ်နေတာလဲ၊ အို၊ အို၊” x x

အန်တီဝင်းတစ်ယောက် ပါးစပ်ကညည်းယင်း ကျွန်တော့်ခေါင်းကို အလန့်တကြား
ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ရှာပါတယ်။ မကိုင်လို့ လဲမရဘူးလေ၊ ကျွန်တော်က ရေရေလည်လည်အစွမ်း
ပြလိုက်တာကိုး၊ လီးပေါင်းစုံ အတွေ့အကြုံ ရှိထားတဲ့ အန်တီထားက

မိန်းမတစ်ယောက်ကိုစွဲသွားအောင်ဘာဂျာမူတ်နည်းကို
လက်ထပ်သင်ပေးခဲ့တာကိုး၊ ကျွန်တော့်လျှာက
စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေကို စိမ်ပြေပြေရက်နေတဲ့အချိန်မှာ
စောက်ခေါင်းထဲကစိမ့်ထွက်နေတဲ့ အရည်တွေက
ဖင်ဝမှာစိုအိနေတာမို့လက်ညှိုးလေးနဲ့ အသာမွေပေးနေယင်းလက်ညှိုးကိုပါ
ဖင်ပေါက်ထဲဝင်အောင်အသာထိုးသွင်းပြီးဖင်ကိုလက်ညှိုးနဲ့ လှိုးပေးနေတာကိုး။

အန်တီထားကတော့ အဲဒီလို ဖင်ကိုဆွပြီး ဘာဂျာမူတ်ပေးတာမျိုးကို
ဘယ်မိန်းမမှတောင့်မခံနိုင်ဘူးလို့ ပြောပြထားတယ်။ သူ့ကိုလုပ်ပေးတိုင်းလဲ
စောက်ရည်တွေပန်းထွက်ပြီး တစ်ချီတော့ အနည်းဆုံးပြီးတယ်။ တစ်ခါတစ်လေများ အရသာ
ရှိလွန်းလို့ပါဆိုပြီးနောက်တစ်ချီတောင် ထပ်မူတ်ပေးခိုင်း တတ်တယ်။
အခုအန်တီဝင်းကိုကြည့်ရတာ အတော် “လူး” နေပါပြီ။ ညည်းသံ
တွေကလဲ အခန်းထဲမှာ ညံနေပါပြီ။ ကျွန်တော့် အတွေ့အကြုံအရဆိုရင် နောက်ဆယ်ချက်လောက်
ဆက်တိုက် “မူတ်” ပေးတာနဲ့ သူ့ပြီးတော့မှာပါ။ ဒါကိုသိလို့ တမင်ပဲအရှိန်ကိုလျော့ပစ်လိုက်တယ်။
စောစောတုန်းက “ရီ” ထားတဲ့အတွက် ကလဲ့စားချေတာ ပေါ့ဗျာ။

“အား၊အင်း၊ပြီးပြီးတော့မယ် ကျော်ကျော်။လုပ်ပါ၊ဆက်လုပ်ပါကွယ်၊ ကောင်းတယ်၊
သိပ်ကောင်းတာပဲ။
အိုမရပ်ပါနဲ့၊ လုပ်၊လုပ်လေ၊ ကြမ်းကြမ်းလုပ်စမ်းပါ၊ဟင်း။ထွက်ပြီ၊ထွက်ပြီ။”

အန်တီဝင်းဟာ တစ်ကိုယ်လုံး တွန့်လိမ်ကော့ပျံ့ပြီးစောက်ရည်တွေကို တဖျစ်ဖျစ်နဲ့
ပန်းထုတ်ပေးလိုက်ပါ
တော့တယ်။ အထာကျွမ်းနေတဲ့ကျွန်တော်ကလဲ စောက်စိကိုဆွဲငုံလိုက်ပြီးလျာနဲ့
ခပ်ကြမ်းကြမ်းရက်ပေးနေယင်းလက်ညှိုးကိုလဲ အဆက်မပြတ် ထုတ်လိုက်။ သွင်းလိုက်လုပ်ပေး
လိုက်ပါတယ်။

“ကောင်းလိုက်တာ ကျော်ကျော်ရယ်။ အရည်ထွက်နေတာတောင် ဆက်စုပ်နေတော့ ချင်ဆီထဲက
သွေးတွေတောင် ထွက်ကုန်ပြီလားမသိပါဘူး။ ဒီလိုအရသာမျိုး တစ်ခါမှမခံဖူးဘူး၊ တစ်ချီထဲနဲ့
မဝင်းတော့ မျော့သွားပြီ။”

“အန်တီမောရင် ခဏနားလိုက်အုံးလေ၊ အမောပြေမှ ဆက်လုပ်ကြတာပေါ့။”

ပြောပြောဆိုဆို ခူးထောက်နေရာက ကျွန်တော်မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး သူ့ဘေးမှာထိုင်ချလိုက်တယ်။

“ဟယ်၊ကျော်ကျော်၊နင်ဟာကြီးက၊’

’အောက်ပိုင်းမှာ ပုဆိုးမရှိတော့တဲ့ ကျွန်တော့်အဖြစ်ကိုသတိရပြီး
ပုဆိုးကိုကောက်ပတ်လိုက်ပါတယ်။

“အန်တီကလဲ အလန်တကြားနဲ့ ဒါများ မမြင်ဘူးတာ ကျနေတာပဲ။”

“မြင်တော့မြင်ဘူးတာပေါ့ ကျော်ကျော်ရယ်၊ နင်ဟာကြီးက အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင် ကြီးလွန်းလို့ လန်သွားတာပေါ့ဟဲ့၊ ဆေးတွေဘာတွေများ လိမ်းထားတာလား။”

“ဘာဆေးမှ မလိမ်းဘူး၊ အဲဒါ သဘာဝ အတိုင်းပဲ၊’
“ဟင်း၊ ဒီအရွယ်မှာ တောင် ဒီလောက်ကြီးနေရင်နှင့်အသက်နှစ်ဆယ်လောက် မိန်းမယူတဲ့အခါကျရင် ညားတဲ့မိန်းမတော့ တစ်ချို့ထဲနဲ့ အသက်ထွက်မှာပဲ၊ ဟင်းဟင်း၊”

“လီးကြီးလို့ စိတ်ညစ်တဲ့မိန်းမ မရှိပါဘူးအန်တီရာ၊ပိုတောင်ကြိုက်ကြအုံးမယ်၊အခု အန်တီတောင် ဒါကြီးကိုသဘောကျနေပြီမဟုတ်လား။”

“အေးကွယ်၊ ကျော်ကျော်ကို အစက ဒီလောက်အစွမ်းကောင်းမယ်လို့ လုံးဝထင်မထားဘူး၊ အခုတော့ဟိုဟာနဲ့ တောင်မလုပ်ရသေးပဲမဝင်းမျောနေပြီ၊ဟိုဟာကြီးနဲ့ လုပ်နိုင်ပြီလား။”

“ကျွန်တော်က မေးရမယ့်စကားပါ အန်တီရာ၊ကျွန်တော်ကအခုချိန်ထိ မလိုးရသေးလို့ လီးက အရမ်းတောင်နေတာ၊ အန်တီ အမောမပြေသေးဘူးထင်လို့စောင့်နေတာဗျ၊သိလား။”

“ဪကွယ်၊စောစောကပြောရောပေါ့၊ အန်တီကခံနိုင်ပါတယ်၊ ကဲ၊ ဘယ်လို လုပ်ချင်သလဲ၊ ကျော်ကျော်စိတ်တိုင်းကျပြော။”

ကျွန်တော်လဲ ပါးစပ်ကမပြောတော့ဘဲ အန်တီဝင်းရဲ့ပေါင်တွေကို ကုတင်စောင်းပေါ်ဆွဲတင်လိုက်ပြီး ကုတင်စောင်းမှာပေါင်တန်နှစ်ချောင်း ဆွဲကားပြီး ပြဲထွက်လာတဲ့စောက်ခေါင်းဝမှာ လီးကိုတော့ပြီး ဖိသွင်းချလိုက်ပါတော့တယ်။

“အိုး၊ကျော်ကျော်ရယ်၊ ကောင်းလိုက်တာကွယ်၊ မင်းလီးကြီးကအတွေ့ သိပ်ကောင်းတာပဲ၊ စွဲတယ်ကွယ်၊ ဆောင့်၊ဆောင့်၊ နာနာလေးသာဆောင့်၊မဝင်း သိပ်ကောင်းနေပြီ၊ သိလား။”

ကုတင်စောင်းတင်လိုးတဲ့ပုံစံက အဝင်သိပ်ကောင်းသလို အန်တီဝင်းကလဲ အပေးသိပ်ကောင်းတာမို့ အရသာသိပ်ရှိနေပါတယ်၊ လီးတစ်ချောင်းလုံးကိုဒစ်အထိဆွဲဆွဲထုတ်ပြီး ဆက်တိုက် ဆောင့်ထဲ့ပေးလိုက်တော့အန်တီဝင်းခမျာ ပါးစပ်က အသံကုန်ညည်းယင်းစောက်ရည်တွေ ပန်းထွက်လာသလို ကျွန်တော့်လီးတစ်ချောင်းလုံးဟာလဲ စောက်ခေါင်းထဲက ထူးထူးကဲကဲညစ်ပေးနေတဲ့ အတွေ့အထိ ကြောင် အရမ်းကောင်းသွားပြီးလရည်တွေတပြစ်ပြစ် ပန်းထုတ်ယင်း လီးကိုအဆုံးအထိ ဖိကပ်ပြီး ဇိမ်ယူနေမိပါတော့တယ်။

အဲဒီနေ့ကညနေငါးနာရီလောက်အထိ မနားတမ်းလိုးလိုက်ကြတာအန်တီဝင်းခမျာ နောက်ထပ် လေးချီတောင်ထပ်ပြီးသွားတာမို့ ကျွန်တော်ကို တစ်ပတ်တစ်ခါမှန်မှန် လာလိုးပေးဖို့

တောင်းပန်ယူရတဲ့ အထိဖြစ်သွားပါတော့တယ်။ ကျွန်တော့်အတွက်ကတော့ မိန်းမသုံးယောက်နဲ့
ဇိမ်ကျနေတော့တာပေါ့ဗျာ။

တုတ်ကြီး